

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2017/1131**2020/EØS/80/51****av 14. juni 2017****om pengemarkedsfond(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Pengemarkedsfond tilbyr finansinstitusjoner, foretak og offentlige myndigheter kortsiktig finansiering. Dermed bidrar pengemarkedsfond til å finansiere Unionens økonomi. Disse enhetene bruker sine investeringer i pengemarkedsfond som en virkningsfull måte å spre sin kredittrisiko og eksponering på, i stedet for utelukkende å basere seg på bankinnskudd.
- 2) På etterspørselssiden er pengemarkedsfond kortsiktige likviditetsstyringsverktøyer som gir en høy grad av likviditet, diversifisering og verdistabilitet for den investerte kapitalen, kombinert med en markedsbasert avkastning. Pengemarkedsfond brukes hovedsakelig av foretak som ønsker en kortsiktig plassering av overskuddslikviditet. Pengemarkedsfond utgjør derfor en viktig forbindelse mellom tilbud av og etterspørsel etter kortsiktig likviditet.
- 3) Hendelser som fant sted under finanskrisen, avdekket flere egenskaper ved pengemarkedsfond som gjør dem sårbare når forholdene i finansmarkedene er vanskelige, der pengemarkedsfond kan spre eller føre til økte risikoer i hele finanssystemet. Når prisene på de eiendelene et pengemarkedsfond har investert i, begynner å falle, særlig i situasjoner med markedsstress, kan pengemarkedsfondene ikke alltid holde sitt løfte om umiddelbar innløsning til kapitalverdi av andeler eller aksjer som pengemarkedsfondet har utstedt til investorene. Denne situasjonen, som i henhold til Rådet for finansiell stabilitet (FSB) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO) kan være særlig alvorlig for pengemarkedsfond med konstant eller stabil netto andelsverdi, kan utløse omfattende og plutselige innløsningsanmodninger som potensielt kan få bredere makroøkonomiske konsekvenser.
- 4) Innløsningsanmodninger i stort omfang kan tvinge pengemarkedsfond til å selge en del av sine investeringseiendeler i et fallende marked, noe som potensielt kan bidra til en likviditetskrise. Under slike omstendigheter kan utstedere i pengemarkedet støte på alvorlige vanskeligheter med finansiering dersom markedene for rentebærende markedspapirer og andre pengemarkedsinstrumenter tørker ut. Dette kan spre seg videre i markedet for kortsiktig finansiering og føre til direkte og store vanskeligheter med finansieringen av finansinstitusjoner, foretak og offentlige myndigheter, og dermed for økonomien.
- 5) Kapitalforvaltere kan med støtte fra organisatorer beslutte å bidra med skjønnsmidler for å opprettholde likviditeten og stabiliteten i sine pengemarkedsfond. Organisatorer blir ofte tvunget til å gi slik støtte til sine pengemarkedsfond som taper verdi på grunn av omdømmerisikoen og frykten for at panikken skal spre seg til organisatorenes øvrige virksomhet. Avhengig av pengemarkedsfondets størrelse og innløsningspresset kan organisatorenes støtte overstige deres lett tilgjengelige reserver. Et pengemarkedsfond bør derfor ikke motta ekstern støtte.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 169 av 30.6.2017, s. 8 er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 av 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 255 av 6.8.2014, s. 3.

(2) EUT C 170 av 5.6.2014, s. 50.

(3) Europaparlamentets holdning av 5. april 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 16. mai 2017.

- 6) For å bevare integriteten og stabiliteten i det indre marked er det nødvendig å fastsette regler for pengemarkedsfonds virksomhet, særlig når det gjelder sammensetningen av pengemarkedsfondenes portefølje. Disse reglene har som formål å gjøre pengemarkedsfond mer motstandsdyktige og begrense spredningskanalene. Det er nødvendig med ensartede regler i hele Unionen for å sikre at pengemarkedsfond kan etterkomme innløsningsanmodninger fra investorer, særlig i situasjoner med markedsstress. Det er også nødvendig med ensartede regler for pengemarkedsfonds portefølje for å sikre at pengemarkedsfondene er i stand til å etterkomme omfattende og plutselige innløsningsanmodninger fra en stor gruppe investorer.
- 7) Ensartede regler for pengemarkedsfond er dessuten nødvendige for å sikre et velfungerende marked for kortsiktig finansiering for finansinstitusjoner, for foretak som utsteder kortsiktige gjeldspapirer, og for offentlige myndigheter. De er også nødvendige for å sikre likebehandling av investorer i et pengemarkedsfond og for å unngå at investorer som innløser sent, behandles ugunstig dersom innløsning blir midlertidig utsatt, eller dersom et pengemarkedsfond blir avviklet.
- 8) Det er nødvendig å harmonisere tilsynskravene som gjelder for pengemarkedsfond, ved å fastsette klare regler som pålegger pengemarkedsfond og deres forvaltere i hele Unionen direkte forpliktelser. En slik harmonisering vil gjøre pengemarkedsfondene til en mer stabil kilde til kortsiktig finansiering for offentlige myndigheter og virksomhetssektoren i hele Unionen. Det vil også sikre at pengemarkedsfond fortsetter å være et pålitelig verktøy i forbindelse med industriens likviditetsstyringsbehov i Unionen.
- 9) Retningslinjene for en felles definisjon av europeiske pengemarkedsfond, som ble vedtatt av Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR) 19. mai 2010 for å skape like konkurransevilkår for pengemarkedsfond i Unionen, hadde ett år etter at de trådte i kraft bare blitt anvendt av tolv medlemsstater, noe som viser at det fortsatt finnes forskjeller mellom de nasjonale reglene. Forskjellige nasjonale strategier løser ikke problemet med sårbarhet i pengemarkedene i Unionen, og reduserer ikke spredningsrisikoene, og bringer dermed det indre markeds virkemåte og stabilitet i fare, noe som ble tydelig under finanskrisen. De felles reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, har derfor som mål å sikre et høyt nivå for investornivå og å forebygge og redusere potensiell spredningsrisiko som følge av at investorer foretar omfattende innløsning i forbindelse med pengemarkedsfond.
- 10) Uten en forordning som fastsetter regler for pengemarkedsfond, kan det fortsatt bli vedtatt avvikende tiltak på nasjonalt plan. Slike tiltak ville fortsette å forårsake betydelig konkurransevridding som følge av betydelige forskjeller i de grunnleggende standardene for investeringsbeskyttelse. Avvikende krav til porteføljesammensetning, eiendeler som det er tillatt å investere i, deres løpetid, likviditet og diversifisering, samt til kredittkvaliteten for utstedere og pengemarkedsinstrumenter, fører til ulike nivåer for investornivå på grunn av de ulike risikonivåene som er knyttet til investeringsforslag i forbindelse med et pengemarkedsfond. Det er derfor viktig å vedta et ensartet sett av regler for å unngå spredning til markedet for kortsiktig finansiering, som ville bringe stabiliteten til Unionens finansmarked i fare. For å redusere systemrisiko bør pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi (CNAV-pengemarkedsfond) bare drives i Unionen som offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond.
- 11) De nye reglene for pengemarkedsfond bygger på europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁽¹⁾, som utgjør den rettslige rammen for opprettelse, forvaltning og markedsføring av innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) i Unionen, og også på europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁽²⁾, som utgjør den rettslige rammen for opprettelse, forvaltning og markedsføring av alternative investeringsfond (AIF-er) i Unionen.
- 12) I Unionen kan innretninger for kollektiv investering drives enten som UCITS-fond, forvaltet av forvaltningsselskaper for UCITS-fond, eller av investeringsselskaper for UCITS-fond som er godkjent i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som AIF-er forvaltet av forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som er godkjent eller registrert i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye reglene for pengemarkedsfond bygger på den eksisterende rettslige rammen som er fastsatt i de nevnte direktivene, herunder de rettsaktene som er vedtatt for gjennomføringen av dem, og bør derfor få anvendelse i tillegg til disse direktivene. Videre bør de forvaltnings- og markedsføringsreglene som er fastsatt i den eksisterende rettslige rammen, få anvendelse på pengemarkedsfond, idet det tas hensyn til hvorvidt de er UCITS-fond eller AIF-er. Reglene for tjenesteyting over landegrensene og etableringsadgang fastsatt i direktiv 2009/65/EF

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

og 2011/61/EU bør også få tilsvarende anvendelse på pengemarkedsfonds virksomhet over landegrensene. Samtidig bør anvendelsen av en rekke regler som gjelder UCITS-fonds investeringspolitikk som fastsatt i kapittel VII i direktiv 2009/65/EF, uttrykkelig opphøre.

- 13) Harmoniserte regler bør få anvendelse på innretninger for kollektiv investering hvis egenskaper tilsvarer egenskapene til et pengemarkedsfond. For UCITS-fond og AIF-er som har som mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringens verdi, og som søker å nå disse målene ved å investere i kortsiktige eiendeler, for eksempel pengemarkedsinstrumenter eller innskudd, eller inngår omvendte gjenkjøpsavtaler eller visse derivatkontrakter utelukkende med det formål å sikre risikoene som er knyttet til andre investeringer i fondet, bør overholdelse av de nye reglene for pengemarkedsfond være obligatorisk.
- 14) Pengemarkedsfondenes særegenhet skyldes en kombinasjon av eiendelene de investerer i og målene de etterstreber. Målet om å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene og målet om å bevare en investerings verdi utelukker ikke hverandre. Et pengemarkedsfond kan ha ett av disse målene, eller begge målene samtidig.
- 15) Målet om å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene skal forstås i vid forstand. Den forventede avkastningen behøver ikke å være helt i tråd med EONIA, Libor, Euribor eller andre relevante pengemarkedsrenter. Et mål om å overgå pengemarkedsrenten med en svak margin skal ikke medføre at et UCITS-fond eller et AIF ikke omfattes av de nye ensartede reglene fastsatt i denne forordningen.
- 16) Målet om å bevare investeringens verdi skal ikke anses som en kapitalgaranti gitt av et pengemarkedsfond. Det skal forstås som et mål som et UCITS-fond eller et AIF etterstreber. Et fall i verdien av investeringene innebærer ikke at innretningen for kollektiv investering har endret målet om å bevare en investerings verdi.
- 17) Det er viktig at UCITS-fond og AIF-er som har pengemarkedsfondenes egenskaper, identifiseres som pengemarkedsfond, og at deres evne til løpende å overholde de nye ensartede reglene for pengemarkedsfond, uttrykkelig kontrolleres. For dette formålet bør vedkommende myndigheter godkjenne pengemarkedsfond. For UCITS-fond bør godkjenningen som pengemarkedsfond være en del av godkjenningen som UCITS-fond i samsvar med de harmoniserte framgangsmåtene fastsatt i direktiv 2009/65/EF. Ettersom AIF-er ikke er omfattet av harmoniserte framgangsmåter for godkjenning og tilsyn i henhold til direktiv 2011/61/EU, er det nødvendig å fastsette felles grunnregler for godkjenning som gjenspeiler de gjeldende harmoniserte reglene for UCITS-fond. Slike framgangsmåter bør sikre at forvalteren av et AIF som er godkjent som et pengemarkedsfond, er en AIF-forvalter som er godkjent i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 18) For å sikre at alle innretninger for kollektiv investering som har pengemarkedsfondenes egenskaper, omfattes av de nye felles reglene for pengemarkedsfond, bør bruken av betegnelsen «pengemarkedsfond», eller enhver annen betegnelse som gir inntrykk av at en innretning for kollektiv investering har pengemarkedsfondenes egenskaper, forbyes, med mindre denne innretningen er godkjent som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen. For å hindre at reglene i denne forordningen omgås, bør vedkommende myndigheter overvåke markedspraksisene til innretninger for kollektiv investering som er etablert eller markedsføres innenfor sin jurisdiksjon, for å kontrollere at de ikke misbruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller antyder at de er et pengemarkedsfond uten å overholde den nye rettslige rammen.
- 19) Ettersom UCITS-fond og AIF-er kan ha forskjellige juridiske former som ikke nødvendigvis gir dem status som juridisk person, skal bestemmelsene i denne forordningen som krever at pengemarkedsfond treffer tiltak, forstås som henvisninger til forvalteren av pengemarkedsfondet i tilfeller der pengemarkedsfondet er stiftet som et UCITS-fond eller et AIF som ikke kan opptre alene fordi det selv ikke har status som juridisk person.
- 20) Regler for pengemarkedsfonds portefølje bør tydelig angi hvilke kategorier av eiendeler som det er tillatt for pengemarkedsfond å investere i, og på hvilke vilkår det er tillatt å investere i dem. For å sikre pengemarkedsfonds integritet bør det også forbyes at pengemarkedsfond deltar i visse finansielle transaksjoner som vil sette deres investeringsstrategi og mål i fare.
- 21) Pengemarkedsinstrumenter er omsettelige instrumenter som vanligvis omsettes i pengemarkedet, og omfatter statskasseveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter, innskuddsbevis, rentebærende markedspapirer, bankaksepser og veksler med mellomlang eller kort løpetid. Det bør være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i pengemarkedsinstrumenter bare dersom de overholder løpetidsgrensene og et pengemarkedsfond anser at de har høy kredittkvalitet.

- 22) I tillegg til tilfellet der et pengemarkedsfond investerer i bankinnskudd i samsvar med sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter bør det være mulig å tillate et pengemarkedsfond å besitte ytterligere likvide midler, for eksempel bankinnskudd som er tilgjengelige til enhver tid. Besittelse av slike ytterligere likvide midler kan være berettiget for eksempel for å dekke løpende eller ekstraordinære betalinger, i tilfelle salg, fram til de kan reinvesteres i eiendeler som det er tillatt å investere i.
- 23) Det bør anses som tillatt å investere i verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er) dersom de oppfyller visse krav. Ettersom visse verdipapiriseringer var særlig ustabile under finanskrisen, bør visse kvalitetskriterier innføres for verdipapiriseringer og ABCP-er slik at det bør være tillatt å investere bare i de verdipapiriseringene og ABCP-ene som har gode resultater. Inntil den foreslåtte europaparlaments- og rådsforordningen om enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) (heretter kalt «den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer») er vedtatt og får anvendelse for denne forordningens formål, bør pengemarkedsfond tillates å investere i verdipapiriseringer og ABCP-er opptil en grense på 15 % av sine eiendeler. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt for å sikre at kriteriene for identifisering av STS-verdipapiriseringer får anvendelse for denne forordningens formål. Når den delegerte rettsakten får anvendelse, bør pengemarkedsfond tillates å investere i verdipapiriseringer og ABCP-er opptil en grense på 20 % av sine eiendeler, hvorav høyst 15 % bør kunne investeres i verdipapiriseringer og ABCP-er som ikke er STS.
- 24) Et pengemarkedsfond bør tillates å investere i innskudd dersom det kan ta ut pengene når som helst. Den faktiske muligheten til å ta ut pengene vil bli påvirket negativt dersom straffegebyret for førtidig uttak er så høyt at det overstiger de rentene som har påløpt før uttaket. Et pengemarkedsfond bør derfor sørge for at det ikke foretar innskudd i en kredittinstitusjon som krever straffegebyrer over gjennomsnittet, eller foretar langsiktige innskudd dersom dette medfører for høye straffegebyrer.
- 25) For å ta hensyn til forskjellene i bankstrukturene i Unionen, særlig i mindre medlemsstater eller i medlemsstater der det er en svært konsentrert banksektor, og der det ville være ulønnsomt for et pengemarkedsfond å benytte tjenestene til en kredittinstitusjon i en annen medlemsstat, for eksempel dersom dette ville kreve en valutaveksling med alle tilhørende kostnader og risikoer, bør en viss fleksibilitet tillates når det gjelder diversifiseringskravet for innskudd i samme kredittinstitusjon.
- 26) Finansielle derivater som det er tillatt for et pengemarkedsfond å investere i, bør bare ha som formål å sikre rente- og valutarisiko, og bør bare ha rentesatser, valutakurser, valutaer eller indekser som representerer disse kategoriene, som underliggende instrument. Anvendelse av derivater for andre formål eller med andre underliggende eiendeler bør forbys. Derivater bør brukes bare som et supplement til et pengemarkedsfonds strategi, og ikke som det viktigste verktøyet for å nå pengemarkedsfondets mål. Dersom et pengemarkedsfond investerer i eiendeler som er utstedt i en annen valuta enn pengemarkedsfondets valuta, forventes det at forvalteren av pengemarkedsfondet sikrer hele valutarisikoeksponeringen, blant annet ved hjelp av derivater. Pengemarkedsfond bør ha rett til å investere i finansielle derivater dersom instrumentet handles på et regulert marked som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b) eller c) i direktiv 2009/65/EF, eller handles utenom børs («over the counter», OTC), forutsatt at visse vilkår er oppfylt.
- 27) Omvendte gjenkjøpsavtaler bør kunne benyttes av pengemarkedsfond som et middel til å investere overskuddslikviditet på svært kort sikt, forutsatt at posisjonen er sikret fullt ut. For å verne investorene er det nødvendig å sikre at sikkerheten som stilles innenfor rammen av omvendte gjenkjøpsavtaler, er av høy kvalitet og ikke viser en høy grad av korrelasjon med motpartens resultater, med sikte på å unngå negative virkninger i tilfelle av mislighold hos motparten. I tillegg bør et pengemarkedsfond tillates å investere i gjenkjøpsavtaler opptil en grense på 10 % av sine eiendeler. Andre effektive porteføljeforvaltningsmetoder, herunder ut- og innlån av verdipapirer, bør ikke brukes av et pengemarkedsfond, ettersom de kan påvirke pengemarkedsfondets mulighet til å nå sine investeringsmål.
- 28) For å begrense pengemarkedsfondenes risikotaking er det viktig å redusere motpartsrisiko ved å fastsette klare diversifiseringskrav for pengemarkedsfonds portefølje. For dette formålet bør omvendte gjenkjøpsavtaler være sikret fullt ut, og for å begrense den operasjonelle risikoen bør en enkelt motpart i omvendte gjenkjøpsavtaler ikke stå for mer enn 15 % av et pengemarkedsfonds eiendeler. Alle OTC-derivater bør være omfattet av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾.

(¹) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

- 29) Av forsiktighetshensyn og for å unngå at et pengemarkedsfond utøver betydelig innflytelse på ledelsen av et utstedende organ, bør det unngås at pengemarkedsfond har for stor konsentrasjon i investeringer fra samme utstedende organ.
- 30) Pengemarkedsfond som utelukkende drives som spareordninger for ansatte, bør kunne avvike fra visse krav som gjelder for investeringer i andre pengemarkedsfond, forutsatt at deltakerne i slike ordninger, som er fysiske personer, er underlagt restriktive innløsningsvilkår som ikke er knyttet til markedsutviklingen, men i stedet er knyttet til særlige og forhåndsdefinerte livshendelser, for eksempel pensjonering, og til andre særlige omstendigheter, herunder, men ikke begrenset til, kjøp av primærbolig, skilsmisse, sykdom eller arbeidsløshet. Det er viktig for ansatte å kunne investere i pengemarkedsfond, som anses å være en av de sikreste kortsiktige investeringene. Et slikt unntak bringer ikke denne forordningens mål om å sikre finansiell stabilitet i fare, ettersom ansatte som investerer i pengemarkedsfond via spareordninger for ansatte, ikke kan innløse sine investeringer på anmodning. Innløsning kan bare skje ved visse forhåndsdefinerte livshendelser. De ansatte vil derfor, selv i situasjoner med markedsstress, ikke kunne innløse sine investeringer i pengemarkedsfond.
- 31) Pengemarkedsfond bør ha ansvar for å investere i eiendeler av høy kvalitet som det er tillatt å investere i. Et pengemarkedsfond bør derfor ha en forsvarlig framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering med sikte på å fastsette kredittkvaliteten til de pengemarkedsinstrumentene, verdipapiriseringene og ABCP-ene det har til hensikt å investere i. I samsvar med unionsretten som begrenser overdreven tillit til kredittvurderinger, er det viktig at pengemarkedsfond ikke automatisk støtter seg til og har overdreven tillit til kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyråer. Pengemarkedsfond bør kunne anvende kredittvurderinger som et supplement til sin egen vurdering av kvaliteten på eiendeler som det er tillatt å investere i. Forvaltere av pengemarkedsfond bør foreta en ny vurdering av pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er når det skjer en vesentlig endring, særlig når forvalteren av et pengemarkedsfond får kjennskap til at et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP nedgraderes til under de to høyeste kortsiktige kredittvurderingene som gis av et kredittvurderingsbyrå som er regulert og godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁽¹⁾. For dette formålet bør forvalteren av et pengemarkedsfond kunne innføre en intern framgangsmåte for å velge ut kredittvurderingsbyråer som er egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje, og for å fastsette hvor hyppig pengemarkedsfondet bør overvåke disse byråenes kredittvurderinger. Utvelgingen av kredittvurderingsbyråer bør være konsekvent over tid.
- 32) På bakgrunn av det arbeidet som er utført av internasjonale organer for å redusere investorers overdrevne tillit til kredittvurderinger, for eksempel av IOSCO og FSB samt unionsretten, herunder i forordning (EF) nr. 1060/2009 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU⁽²⁾, er det ikke hensiktsmessig å forby at et produkt, herunder pengemarkedsfond, innhenter eller finansierer en ekstern kredittvurdering.
- 33) For å sikre at forvaltere av pengemarkedsfond ikke anvender ulike vurderingskriterier for å vurdere kredittkvaliteten til et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP og dermed tildeler samme instrument ulike risikoegenskaper, er det viktig at forvaltere av pengemarkedsfond støtter seg på de samme kriteriene. For dette formålet bør minstekriteriene for vurdering av et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering og et ABCP harmoniseres. Eksempler på interne kriterier for kredittkvalitetsvurdering er kvantitative mål som gjelder utstederen av instrumentet, for eksempel nøkkeltall, utviklingen i balansen og retningslinjer som gjelder lønnsomhet, som hver for seg vurderes og sammenlignes med sammenlignbare foretak og konserner i bransjen, og kvalitative mål som gjelder utstederen av instrumentet, for eksempel ledelseeffektivitet og forretningsstrategi, som hver for seg analyseres med sikte på å sikre at utstederens overordnede strategi ikke får negativ innvirkning på den framtidige kredittkvaliteten. Et positivt resultat av den interne kredittkvalitetsvurderingen bør gjenspeile at utstederen av instrumentene har tilstrekkelig kredittverdighet, og at instrumentene har tilstrekkelig kredittkvalitet.
- 34) For å utarbeide en gjennomiktig og sammenhengende framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering bør forvalteren av et pengemarkedsfond dokumentere framgangsmåten og kredittkvalitetsvurderingene. Dette kravet bør sikre at framgangsmåten følger et sett med klare regler som kan overvåkes, og at investorene og vedkommende myndigheter på anmodning gis opplysninger om de anvendte metodene i samsvar med denne forordningen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU av 21. mai 2013 om endring av direktiv 2003/41/EF om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak, direktiv 2009/65/EF om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond, med hensyn til overdreven tillit til kredittvurderinger (EUT L 145 av 31.5.2013, s. 1).

- 35) For å redusere pengemarkedsfonds porteføljerisiko er det viktig å fastsette løpetidsbegrensninger i form av en øvre grense for tillatt vektet gjennomsnittlig løpetid (WAM) og vektet gjennomsnittlig levetid (WAL).
- 36) WAM anvendes for å måle et pengemarkedsfonds følsomhet for svingninger i pengemarkedsrentene. Når de fastsetter WAM, bør forvaltere av pengemarkedsfond ta hensyn til virkningene av finansielle derivater, innskudd, gjenkjøpsavtaler og omvendte gjenkjøpsavtaler og la dem bli gjenspeilet i pengemarkedsfondets renterisiko. Når et pengemarkedsfond inngår en bytteavtaletransaksjon for å få eksponering mot et instrument med fast rente i stedet for et instrument med flytende rente, bør dette tas i hensyn til når WAM fastsettes.
- 37) WAL anvendes for å måle kredittrisikoen i et pengemarkedsfonds portefølje: Jo lengre tilbakebetalingen av hovedstolen utsettes, desto høyere er kredittrisikoen. WAL anvendes også for å begrense likviditetsrisikoen i et pengemarkedsfonds portefølje. I motsetning til ved beregningen av WAM er det ved beregningen av WAL for verdipapirer med flytende rente og strukturerte finansielle instrumenter ikke tillatt å bruke rentejusteringsdatoer, men bare den endelige forfallsdatoen som er fastsatt for det finansielle instrumentet. Den løpetiden som anvendes for å beregne WAL, er den gjenværende løpetiden fram til fastsatt forfall, ettersom dette er den eneste datoen da forvaltningsselskapet med rimelighet kan forvente at instrumentet vil være innløst. På grunn av de særlige egenskapene til de underliggende eiendelene for visse verdipapiriseringer og ABCP-er bør WAL i forbindelse med amortiseringsinstrumenter kunne baseres på løpetidsberegningen for amortiseringsinstrumenter, enten ved hjelp av den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter, eller ved hjelp av amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningen av slike instrumenter kommer fra.
- 38) For å styrke pengemarkedsfondenes evne til å etterkomme innløsningsanmodninger og hindre at deres eiendeler realiseres til sterkt nedsatte priser, bør pengemarkedsfond løpende ha et minstebeløp i likvide eiendeler som forfaller på daglig eller ukentlig basis. Eiendeler som forfaller på daglig basis, bør omfatte eiendeler som kontanter, verdipapirer som forfaller innen én virkedag, og omvendte gjenkjøpsavtaler. Eiendeler som forfaller på ukentlig basis, bør omfatte eiendeler som kontanter, verdipapirer som forfaller innen én uke, og omvendte gjenkjøpsavtaler. Når det gjelder offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi (LVNAV-pengemarkedsfond), bør en begrenset prosentdel av statspapirer med en gjenværende løpetid på 190 dager, som kan avvikles innen én virkedag, også kunne medregnes i de ukentlige likviditetskravene. Når det gjelder pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi (VNAV-pengemarkedsfond), bør en begrenset prosentdel av pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i pengemarkedsfond som det er tillatt å investere i, også kunne medregnes i de ukentlige likviditetskravene, forutsatt at de kan avvikles innen fem virkedager. For å beregne andelen av eiendeler som forfaller på daglig og ukentlig basis, bør eiendelenes fastsatte forfallsdato anvendes. Det kan tas hensyn til muligheten for at forvalteren av et pengemarkedsfond sier opp en kontrakt med kort varsel. For eksempel bør en omvendt gjenkjøpsavtale som kan sies opp med én virkedags varsel, anses som en eiendel som forfaller på daglig basis. Dersom forvalteren har mulighet til å ta ut kontanter fra en innskuddskonto med én virkedags varsel, bør dette anses som en eiendel som forfaller på daglig basis. Når et finansielt instrument omfatter en salgsopsjon og denne kan utøves fritt på daglig basis eller innen fem virkedager, og salgsopsjonens innløsningskurs ligger nær instrumentets forventede verdi, bør dette instrumentet anses som en eiendel som forfaller på henholdsvis daglig eller ukentlig basis.
- 39) Ettersom pengemarkedsfond kan investere i eiendeler med ulike forfallskategorier, er det viktig at investorene kan skille mellom ulike kategorier av pengemarkedsfond. Et pengemarkedsfond bør derfor klassifiseres enten som et kortsiktig pengemarkedsfond eller som et standard pengemarkedsfond. Kortsiktige pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene og samtidig sørge for høyest mulig sikkerhet for investorene. Med kort WAM og WAL holdes løpetidsrisikoen og kredittrisikoen i kortsiktige pengemarkedsfond på et lavt nivå.
- 40) Standard pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning som er litt høyere enn avkastningen i pengemarkedet, og de investerer derfor i eiendeler som har en lengre løpetid. For å oppnå en slik høyere avkastning bør det tillates at standard pengemarkedsfond anvender utvidede grenser for porteføljerisikoen, for eksempel WAM og WAL.

- 41) I henhold til artikkel 84 i direktiv 2009/65/EF har forvaltere av pengemarkedsfond som er UCITS-fond, mulighet til midlertidig å utsette innløsning i ekstraordinære tilfeller der omstendighetene krever det. I henhold til artikkel 16 i direktiv 2011/61/EU og artikkel 47 i delebert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013⁽¹⁾ kan forvaltere av pengemarkedsfond som er AIF-er, anvende særlige ordninger dersom fondets eiendeler blir illikvide.
- 42) For å sikre hensiktsmessig likviditetsstyring bør pengemarkedsfond innføre gode retningslinjer og framgangsmåter for å få kunnskap om sine investorer. De retningslinjene som forvalteren av et pengemarkedsfond innfører, bør bidra til forståelsen av pengemarkedsfondets investorgrunnlag, slik at omfattende innløsninger kan forutses. For å unngå at et pengemarkedsfond står overfor plutselige omfattende innløsninger, bør særlig oppmerksomhet rettes mot store investorer som representerer en betydelig andel av pengemarkedsfondets eiendeler, for eksempel en investor som har en større andel av eiendelene enn den som forfaller på daglig basis. Forvalteren av et pengemarkedsfond bør om mulig undersøke investorenes identitet, selv om de representeres av klientkontoer, portaler eller andre indirekte kjøpere.
- 43) Som del av en forsvarlig risikostyring bør pengemarkedsfond minst hvert halvår gjennomføre stresstesting. Forvalteren av et pengemarkedsfond forventes å handle for å gjøre pengemarkedsfondet mer robust når resultatene av stresstesting viser at det finnes typer av sårbarhet.
- 44) For å gjenspeile den faktiske verdien av eiendelene bør verdsetting til markedsverdi være den foretrukne verdsettingsmetoden. Det bør ikke være tillatt for forvalteren av et pengemarkedsfond å anvende verdsetting til modellverdi dersom verdsetting til markedsverdi gir en pålitelig verdi for eiendelen, ettersom verdsetting til modellverdi har en tendens til å være mindre nøyaktig. Eiendeler som statskassveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter samt veksler med mellomlang eller kort løpetid forventes vanligvis å ha en pålitelig verdi basert på verdsetting til markedsverdi. Ved verdsetting av rentebærende markedspapirer eller innskuddsbevis bør forvalteren av et pengemarkedsfond kontrollere om en nøyaktig pris tilbys av et annenhåndsmarked. Tilbakekjøpsprisen som tilbys av utstederen, anses også å representere et godt estimat for verdien av det rentebærende markedspapiret. Enkelte eiendeler kan i seg selv være vanskelige å vurdere på grunnlag av markedspris, for eksempel visse OTC-derivater som handles i begrenset omfang. Når dette er tilfellet, og når verdsetting til markedsverdi ikke gir en pålitelig verdi for eiendelene, bør forvalteren av et pengemarkedsfond tildele eiendelen en virkelig verdi basert på verdsetting til modellverdi, for eksempel ved å bruke markedsdata som avkastning på sammenlignbare emisjoner og sammenlignbare utstedere, eller ved å diskontere eiendelens kontantstrømmer. Ved verdsetting til modellverdi anvendes finansielle modeller for å tildele en eiendel en virkelig verdi. Slike modeller kan for eksempel utvikles av pengemarkedsfondet, eller pengemarkedsfondet kan bruke eksisterende modeller fra eksterne parter, for eksempel dataselgere.
- 45) Offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond har som mål å bevare investeringens kapital, samtidig som det sikres en høy grad av likviditet. De fleste offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond har en netto andelsverdi (NAV) per andel eller aksje som er satt til for eksempel 1 euro, 1 USD eller 1 GBP, når de fordeler inntektene på investorene. Andre offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond akkumulerer inntekten i fondets netto andelsverdi, samtidig som eiendelens egenverdi holdes på et konstant nivå.
- 46) For å ta hensyn til det særegne ved offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond bør de også tillates å bruke den internasjonalt anerkjente metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i de internasjonale regnskapsstandardene som er vedtatt av Unionen, for visse eiendeler. For å sikre at forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje overvåkes løpende, bør imidlertid offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond også beregne verdien av sine eiendeler på grunnlag av verdsetting til markedsverdi eller verdsetting til modellverdi.
- 47) Ettersom et pengemarkedsfond bør offentliggjøre en netto andelsverdi som gjenspeiler alle bevegelser i verdien av sine eiendeler, bør den offentliggjorte netto andelsverdien høyst avrundes til nærmeste basispunkt eller tilsvarende. Når netto andelsverdi offentliggjøres i en bestemt valuta, for eksempel 1 euro, bør den løpende verdiendringen derfor finne sted for hver 0,0001 euro. For en netto andelsverdi på 100 euro bør den løpende verdiendringen derfor finne sted for hver 0,01 euro. Dersom pengemarkedsfondet er et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond, bør pengemarkedsfondet dessuten kunne offentliggjøre den konstante netto andelsverdien og forskjellen mellom konstant netto andelsverdi og netto andelsverdi. I så fall beregnes konstant netto andelsverdi ved å avrunde netto andelsverdi til nærmeste cent for en netto andelsverdi på 1 euro (hver bevegelse på 0,01 euro).

⁽¹⁾ Delebert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, gjennomskiktighet og tilsyn (EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1).

- 48) For å kunne begrense investorenes potensielle innløsninger i perioder med alvorlig markedsstress bør offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond innføre bestemmelser om likviditetsgebyrer og innløsningsbegrensninger for å sikre investorvern og utelukke fordelene ved å være først på markedet. Likviditetsgebyret bør på en tilstrekkelig måte gjenspeile pengemarkedsfondets kostnad for å oppnå likviditet, og bør ikke utgjøre et straffegebyr som dekker tap innløsningen påfører andre investorer.
- 49) Ekstern støtte til et pengemarkedsfond som gis med sikte på å opprettholde enten likviditet eller stabilitet, eller som faktisk har slike virkninger, øker risikoen for spredning mellom sektoren for pengemarkedsfond og resten av finanssektoren. Tredjeparter, herunder kredittinstitusjoner, andre finansinstitusjoner eller rettssubjekter som tilhører samme konsern som pengemarkedsfondet, og som gir slik støtte, kan ha en interesse i å gjøre det, enten fordi de har en økonomisk interesse i forvaltningsselskapet som forvalter pengemarkedsfondet, eller fordi de ønsker å unngå omdømmetap dersom deres navn blir knyttet til et pengemarkedsfonds mislighold. Ettersom disse tredjepartene ikke alltid uttrykkelig forplikter seg til å gi eller garantere støtten, er det ikke sikkert at støtten vil bli gitt når pengemarkedsfondet trenger den. Under slike omstendigheter bidrar organisatorenes skjønnsmessige støtte til usikkerhet blant markedsdeltakerne om hvem som vil bære pengemarkedsfondets tap når de oppstår. Denne usikkerheten gjør sannsynligvis pengemarkedsfondene enda mer sårbare for omfattende innløsning i perioder med finansiell ustabilitet, når bredere finansielle risikoer kommer klart til uttrykk, og når det oppstår bekymring om organisatorenes helse og deres evne til å gi støtte til tilknyttede pengemarkedsfond. Av disse grunnene bør ekstern støtte til pengemarkedsfond forbys.
- 50) Før investorene investerer i et pengemarkedsfond, bør de få tydelig informasjon om hvorvidt pengemarkedsfondet er et kortsiktig eller standard pengemarkedsfond, og hvorvidt pengemarkedsfondet er et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond, et LVNAV-pengemarkedsfond eller et VNAV-pengemarkedsfond. For å unngå at investoren har uberettigede forventninger, bør det også klart angis i alt markedsføringsmaterieill at et pengemarkedsfond ikke er et garantert investeringsverktøy. Pengemarkedsfond bør også stille visse andre opplysninger til rådighet for investorene på ukentlig basis, herunder om porteføljens løpetidsfordeling, kredittprofilen og nærmere opplysninger om de ti største eierandelene i pengemarkedsfondet.
- 51) I tillegg til den rapporteringen som allerede kreves i henhold til direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, og for å sikre at vedkommende myndigheter kan identifisere, overvåke og reagere på risikoer i markedet for pengemarkedsfond, bør pengemarkedsfond framlegge for sine vedkommende myndigheter en detaljert liste med opplysninger om pengemarkedsfondet, herunder om pengemarkedsfondets type og egenskaper, porteføljeindikatorer og opplysninger om eiendelene i porteføljen. Vedkommende myndigheter bør samle inn disse opplysningene på en ensartet måte i hele Unionen for å få grunnleggende kunnskap om de viktigste utviklingstendensene i markedet for pengemarkedsfond. For å gjøre det lettere å foreta en felles analyse av mulige virkninger av markedet for pengemarkedsfond i Unionen bør slike opplysninger oversendes til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet — ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, som bør opprette en sentral database over pengemarkedsfond.
- 52) Vedkommende myndighet for et pengemarkedsfond bør løpende kontrollere at pengemarkedsfondet er i stand til å overholde kravene i denne forordningen. Derfor bør vedkommende myndigheter gis den tilsyns- og granskingsmyndigheten, herunder muligheten til å pålegge visse sanksjoner og tiltak, som de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen. Slik tilsyns- og granskingsmyndighet bør ikke berøre eksisterende myndighet i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU. Vedkommende myndigheter for UCITS-fondet eller AIF-et bør også kontrollere at alle innretninger for kollektiv investering som har egenskapene til et pengemarkedsfond, og som finnes på det tidspunktet denne forordningen trer i kraft, oppfyller kravene i denne forordningen.
- 53) For å spesifisere ytterligere tekniske elementer i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommissjonen når det gjelder innføring av en krysshensvisning til kriteriene for STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder fastsettelsen av kvantitative og kvalitative likviditetskrav og kredittkvalitetskrav som får anvendelse på eiendeler, og når det gjelder spesifisering av kriteriene for kredittkvalitetsvurdering. Det er særlig viktig at Kommissjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.

- 54) Kommisjonen bør også ha myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør gis i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som skal framlegges for Kommisjonen, når det gjelder en rapporteringsmal som inneholder opplysninger om pengemarkedsfond for vedkommende myndigheter.
- 55) Med hensyn til denne forordningen bør ESMA kunne utøve all myndighet den er gitt i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU. ESMA har også som oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder.
- 56) Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 gjennomgå denne forordningen. Gjennomgåelsen bør omfatte en vurdering av erfaringene fra anvendelsen av denne forordningen og en analyse av dens innvirkning på de ulike økonomiske aspektene som er knyttet til pengemarkedsfond. Den bør også omfatte en vurdering av innvirkningen på investorer, pengemarkedsfond og forvalterne av pengemarkedsfond i Unionen. Videre bør den inneholde en vurdering av pengemarkedsfonds rolle i forbindelse med kjøp av gjeldspapirer utstedt eller garantert av medlemsstatene, idet det tas hensyn til særtrekkene ved slik gjeld, ettersom den spiller en avgjørende rolle når det gjelder finansieringen av medlemsstatene. Videre bør det i gjennomgåelsen tas hensyn til rapporten nevnt i artikkel 509 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾, denne forordningens innvirkning på markeder for kortsiktig finansiering, samt regelverksutviklingen på internasjonalt plan. I tillegg bør Kommisjonen innen 21. juli 2022 framlegge en rapport om muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU, ettersom utstedelsen av instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld er underlagt unionsretten, noe som derfor, sett fra et tilsynsmessig synspunkt, berettiger en gunstigere behandling enn offentlig gjeld etablert i en tredjestat. I betraktning av den nåværende mangelen på instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld og usikkerheten rundt utviklingen av de nylig opprettede LVNAV-pengemarkedsfondene, bør Kommisjonen undersøke muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU innen 21. juli 2022, herunder en vurdering av om modellen for LVNAV-pengemarkedsfond har blitt et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat.
- 57) De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, bør være i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽⁴⁾.
- 58) Ettersom målene for denne forordningen, som er å sikre ensartede tilsyns-, styrings- og gjennomsikthetskrav for pengemarkedsfond i hele Unionen, samtidig som det fullt ut tas hensyn til behovet for å skape balanse mellom på den ene side pengemarkedsfonds sikkerhet og pålitelighet og på den annen side effektiviteten i pengemarkedene og kostnadene for ulike berørte parter, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 59) De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, er forenlige med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig når det gjelder forbrukervern, frihet til å drive næringsvirksomhet og vern av personopplysninger. De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond bør anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.

⁽¹⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordningen fastsettes regler for pengemarkedsfond som er etablert, forvaltes eller markedsføres i Unionen, med hensyn til de finansielle instrumentene som det er tillatt for et pengemarkedsfond å investere i, et pengemarkedsfonds portefølje, verdsettingen av et pengemarkedsfonds eiendeler og rapporteringskravene i forbindelse med et pengemarkedsfond.

Denne forordningen får anvendelse på innretninger for kollektiv investering som

- a) krever godkjenning som UCITS-fond eller er godkjent som UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller er AIF-er i henhold til direktiv 2011/61/EU,
 - b) investerer i kortsiktige eiendeler, og
 - c) har som særlig eller overordnet mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringens verdi.
2. Medlemsstatene skal ikke innføre ytterligere krav på det området som omfattes av denne forordningen.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «kortsiktige eiendeler» finansielle eiendeler med en gjenværende løpetid på høyst to år,
- 2) «pengemarkedsinstrumenter» pengemarkedsinstrumenter som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav o) i direktiv 2009/65/EF, og instrumenter som nevnt i artikkel 3 i kommisjonsdirektiv 2007/16/EF⁽¹⁾,
- 3) «omsettelige verdipapirer» omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav n) i direktiv 2009/65/EF, og instrumenter som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2007/16/EF,
- 4) «gjenkjøpsavtale» enhver avtale der den ene parten overdrar verdipapirer eller rettigheter knyttet til eiendomsretten til et verdipapir, til en motpart, og samtidig forplikter seg til å kjøpe dem tilbake til en fastsatt pris på et senere tidspunkt som er fastsatt eller skal fastsettes,
- 5) «omvendt gjenkjøpsavtale» enhver avtale der den ene parten mottar verdipapirer eller rettigheter knyttet til en eiendomsrett eller et verdipapir, fra en motpart, og samtidig forplikter seg til å selge dem tilbake til en fastsatt pris på et senere tidspunkt som er fastsatt eller skal fastsettes,
- 6) «utlån av verdipapirer» og «innlån av verdipapirer» enhver transaksjon som innebærer at en institusjon eller dens motpart overdrar verdipapirer mot at låntakeren forplikter seg til å tilbakelevere tilsvarende verdipapirer på et senere tidspunkt, eller når overdrageren ber om det; dette anses som «utlån av verdipapirer» for institusjonen som overdrar verdipapirene, og som «innlån av verdipapirer» for institusjonen som de overdras til,
- 7) «verdipapirisering» verdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 61 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 8) «verdsetting til markedsverdi» verdsetting av posisjoner til lett tilgjengelige sluttkurser fra uavhengige kilder, herunder børskurser, elektroniske kurser eller noteringer fra flere uavhengige velrenommerede meglere,

⁽¹⁾ Kommisjonsdirektiv 2007/16/EF av 19. mars 2007 om gjennomføring av rådsdirektiv 85/611/EØF om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) med hensyn til forklaring av visse definisjoner (EUT L 79 av 20.3.2007, s. 11).

- 9) «verdsetting til modellverdi» enhver verdsetting som må referanse måles, ekstrapoleres eller på annen måte beregnes ut fra markedsdata,
- 10) «metode med verdsetting til amortisert kost» en verdsettingsmetode som tar utgangspunkt i anskaffelseskostnaden for en eiendel og justerer denne verdien for avskrivning av overkurs eller underkurs fram til forfall,
- 11) «offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi» eller «offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond
 - a) som forsøker å bevare en uendret netto andelsverdi (NAV) per andel eller aksje,
 - b) der fondets inntekter bokføres daglig og enten kan utbetales til investor eller brukes til å kjøpe flere andeler eller aksjer i fondet,
 - c) der eiendelene vanligvis verdsettes etter metoden med verdsetting til amortisert kost, og der netto andelsverdi avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende verdi uttrykt i valuta, og
 - d) som investerer minst 99,5 % av sine eiendeler i instrumentene nevnt i artikkel 17 nr. 7, i omvendte gjenkjøpsavtaler som er sikret med offentlig gjeld i henhold til artikkel 17 nr. 7, og i kontanter,
- 12) «pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi» eller «LVNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som oppfyller de særlige kravene fastsatt i artikkel 29, 30 og 32 og i artikkel 33 nr. 2 bokstav b),
- 13) «pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi» eller «VNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som oppfyller de særlige kravene fastsatt i artikkel 29 og 30 og i artikkel 33 nr. 1,
- 14) «kortsiktig pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i, omhandlet i artikkel 10 nr. 1, og som er underlagt porteføljereguleringene fastsatt i artikkel 24,
- 15) «standard pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i, omhandlet i artikkel 10 nr. 1 og 2, og som er underlagt porteføljereguleringene fastsatt i artikkel 25,
- 16) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 17) «pengemarkedsfondets vedkommende myndighet»
 - a) for UCITS-fond: vedkommende myndighet i UCITS-fondets hjemstat i samsvar med artikkel 97 i direktiv 2009/65/EF,
 - b) for AIF-er etablert i Unionen: vedkommende myndighet i AIF-ets hjemstat som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav p) i direktiv 2011/61/EU,
 - c) for AIF-er etablert i en tredjestat: en av følgende:
 - i) vedkommende myndighet i medlemsstaten der AIF-et etablert i en tredjestat markedsføres i Unionen uten pass,
 - ii) vedkommende myndighet for den AIF-forvalteren etablert i Unionen som forvalter AIF-et etablert i en tredjestat, dersom AIF-et etablert i en tredjestat markedsføres i Unionen med et pass eller ikke markedsføres i Unionen,
 - iii) vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten dersom AIF-et etablert i en tredjestat ikke forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen, og markedsføres i Unionen med et pass,
- 18) «fastsatt forfall» datoen da et verdipapirs hovedstol skal tilbakebetales i sin helhet, og som ikke er omfattet av noen valgfrihet,
- 19) «vektet gjennomsnittlig løpetid» eller «WAM» gjennomsnittlig tid til fastsatt forfall eller, dersom denne er kortere, til neste gang rentesatsen justeres til en pengemarkedsrente, for alle underliggende eiendeler i pengemarkedsfondet, som gjenspeiler de relative beholdningene av hver eiendel,
- 20) «vektet gjennomsnittlig levetid» eller «WAL» gjennomsnittlig tid til fastsatt forfall for alle underliggende eiendeler i pengemarkedsfondet, som gjenspeiler de relative beholdningene av hver eiendel,
- 21) «gjenværende løpetid» den tiden som gjenstår fram til et verdipapirs fastsatte forfall,

- 22) «shortsalg» ethvert salg fra et pengemarkedsfonds side av et instrument som pengemarkedsfondet ikke eier på det tidspunktet salgsavtalen inngås, herunder et salg der pengemarkedsfondet på det tidspunktet salgsavtalen inngås, har lånt eller avtalt å låne instrumentet for levering ved oppgjør, med unntak av
- a) et av partenes salg i henhold til en gjenkjøpsavtale der den ene parten har forpliktet seg til å selge et verdipapir til den andre parten til en fastsatt pris, mens den andre parten har forpliktet seg til å selge verdipapiret tilbake på en senere dato til en annen fastsatt pris, eller
 - b) inngåelse av en terminkontrakt eller en annen derivatkontrakt der det er avtalt at verdipapirene skal selges til en fastsatt pris på et senere tidspunkt,
- 23) «forvalter av et pengemarkedsfond» når det gjelder et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond: forvaltningsselskapet for UCITS-fondet, eller investeringselskapet for UCITS-fondet dersom UCITS-fondet er selvforvaltet, og, når det gjelder et pengemarkedsfond som er et AIF: en AIF-forvalter eller et internt forvaltet AIF.

Artikkel 3

Typer av pengemarkedsfond

1. Et pengemarkedsfond skal opprettes som en av følgende typer:
 - a) Et VNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi).
 - b) Et CNAV-pengemarkedsfond (offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi).
 - c) Et LVNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi).
2. Godkjenningen av et pengemarkedsfond skal uttrykkelig angi typen av pengemarkedsfond med utgangspunkt i de typene som er fastsatt i nr. 1.

Artikkel 4

Godkjenning av pengemarkedsfond

1. En innretning for kollektiv investering skal ikke opprettes, markedsføres eller forvaltes i Unionen som et pengemarkedsfond uten at den er godkjent i samsvar med denne forordningen.

En slik godkjenning skal være gyldig i alle medlemsstater.

2. En innretning for kollektiv investering som for første gang krever godkjenning som et UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF og som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal godkjennes som et pengemarkedsfond som del av framgangsmåten for godkjenning av UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Dersom en innretning for kollektiv investering allerede er godkjent som et UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF, kan den søke om godkjenning som et pengemarkedsfond i samsvar med framgangsmåten fastsatt i nr. 4 og 5 i denne artikkelen.

3. En innretning for kollektiv investering som er et AIF, og som krever godkjenning som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal godkjennes som et pengemarkedsfond i henhold til framgangsmåten for godkjenning fastsatt i artikkel 5.

4. En innretning for kollektiv investering skal godkjennes som et pengemarkedsfond bare dersom pengemarkedsfondets vedkommende myndighet anser det godtgjort at pengemarkedsfondet vil kunne oppfylle alle kravene i denne forordningen.

5. For å bli godkjent som et pengemarkedsfond, skal en innretning for kollektiv investering framlegge alle følgende dokumenter for sin vedkommende myndighet:

- a) Pengemarkedsfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, herunder en angivelse av hvilken av typene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 pengemarkedsfondet er.
- b) Angivelse av forvalteren av pengemarkedsfondet.

- c) Angivelse av depotmottakeren.
- d) En beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, pengemarkedsfondet som er tilgjengelig for investorer.
- e) En beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, de ordningene og framgangsmåtene som er nødvendige for å oppfylle kravene nevnt i kapittel II–VII.
- f) Alle andre opplysninger eller dokumenter som kreves av pengemarkedsfondets vedkommende myndighet for å kontrollere at kravene i denne forordningen er oppfylt.

6. Vedkommende myndigheter skal hvert kvartal underrette ESMA om tillatelser som er gitt eller tilbakekalt i henhold til denne forordningen.

7. ESMA skal føre et sentralt, offentlig register med opplysninger om hvert pengemarkedsfond som er godkjent i henhold til denne forordningen, om dets type i samsvar med artikkel 3 nr. 1, hvorvidt det er et kortsiktig eller standard pengemarkedsfond, om forvalteren av et pengemarkedsfond og om pengemarkedsfondets vedkommende myndighet. Registeret skal gjøres tilgjengelig i elektronisk form.

Artikkel 5

Framgangsmåte for godkjenning av AIF-er som pengemarkedsfond

1. Et AIF skal godkjennes som et pengemarkedsfond bare dersom pengemarkedsfondets vedkommende myndighet godkjenner søknaden fra en AIF-forvalter som allerede er godkjent i henhold til direktiv 2011/61/EU, om å forvalte et pengemarkedsfond som er et AIF, og også godkjenner fondsreglene og valget av depotmottaker.

2. Når den godkjente AIF-forvalteren inngir søknaden om å forvalte et pengemarkedsfond som er et AIF, skal den framlegge for pengemarkedsfondets vedkommende myndighet

- a) den skriftlige avtalen med depotmottakeren,
- b) opplysninger om delegeringsordninger når det gjelder porteføljeforvaltning og risikostyring og administrasjon i forbindelse med AIF-et,
- c) opplysninger om investeringsstrategiene, risikoprofilen og andre egenskaper ved pengemarkedsfond som er AIF-er, og som AIF-forvalteren forvalter eller har til hensikt å forvalte.

Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet kan anmode AIF-forvalterens vedkommende myndighet om klargjøring og informasjon som gjelder dokumentasjonen nevnt i første ledd, eller en erklæring om hvorvidt pengemarkedsfond omfattes av AIF-forvalterens forvaltertilatelse. AIF-forvalterens vedkommende myndighet skal besvare anmodningen innen ti virkedager.

3. AIF-forvalteren skal umiddelbart melde eventuelle senere endringer i dokumentasjonen omhandlet i nr. 2 til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

4. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal avslå søknaden fra AIF-forvalteren bare i tilfeller der noe av følgende gjelder:

- a) AIF-forvalteren overholder ikke denne forordningen.
- b) AIF-forvalteren overholder ikke direktiv 2011/61/EU.
- c) AIF-forvalteren er ikke godkjent av sin vedkommende myndighet til å forvalte pengemarkedsfond.
- d) AIF-forvalteren har ikke lagt fram dokumentasjonen omhandlet i nr. 2.

Før pengemarkedsfondets vedkommende myndighet avslår en søknad, skal den rådføre seg med AIF-forvalterens vedkommende myndighet.

5. Godkjenning av et AIF som et pengemarkedsfond skal ikke være underlagt krav om at AIF-et forvaltes av en AIF-forvalter som er godkjent i AIF-ets hjemstat, eller at AIF-forvalteren utøver eller delegerer virksomhet i AIF-ets hjemstat.

6. AIF-forvalteren skal innen to måneder etter at den inngir en fullstendig søknad, underrettes om hvorvidt AIF-et er godkjent som et pengemarkedsfond.
7. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal ikke godkjenne et AIF som et pengemarkedsfond dersom AIF-et er rettslig forhindret fra å markedsføre sine andeler eller aksjer i sin hjemstat.

Artikkel 6

Bruk av betegnelsen pengemarkedsfond

1. Et UCITS-fond eller et AIF skal bruke betegnelsen «pengemarkedsfond» i forbindelse med seg selv eller de andelene eller aksjene det utsteder bare dersom UCITS-fondet eller AIF-et er godkjent i samsvar med denne forordningen.

Et UCITS-fond eller et AIF skal ikke bruke en villedende eller unøyaktig betegnelse som gir inntrykk av at det er et pengemarkedsfond, med mindre det er godkjent som et pengemarkedsfond i samsvar med denne forordningen.

Et UCITS-fond eller et AIF skal ikke ha egenskaper som i det vesentlige tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 1 nr. 1, med mindre det er godkjent som et pengemarkedsfond i samsvar med denne forordningen.

2. Bruken av betegnelsen «pengemarkedsfond» eller en annen betegnelse som gir inntrykk av at et UCITS-fond eller et AIF er et pengemarkedsfond, skal omfatte bruk i eksterne dokumenter, prospekter, rapporter, erklæringer, reklame, meldinger, brev eller annet materiale som er rettet til eller skal formidles til potensielle investorer, andelseiere, aksjeeiere eller vedkommende myndigheter i skriftlig, muntlig, elektronisk eller annen form.

Artikkel 7

Gjeldende regler

1. Et pengemarkedsfond og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid overholde denne forordningen.
2. Et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond, og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid oppfylle kravene i direktiv 2009/65/EF, med mindre annet er angitt i denne forordningen.
3. Et pengemarkedsfond som er et AIF, og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid oppfylle kravene i direktiv 2011/61/EU, med mindre annet er angitt i denne forordningen.
4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal ha ansvar for å sikre at denne forordningen overholdes, og skal holdes ansvarlig for tap eller skade som følge av manglende overholdelse av denne forordningen.
5. Denne forordningen skal ikke være til hinder for at pengemarkedsfond anvender investeringsgrenser som er strengere enn det som kreves i henhold til denne forordningen.

KAPITTEL II

Plikter med hensyn til pengemarkedsfondenes investeringspolitikk

Avsnitt I

Alminnelige regler, og eiendeler som det er tillatt å investere i

Artikkel 8

Allmenne prinsipper

1. Dersom et pengemarkedsfond består av mer enn én investeringsavdeling, skal hver avdeling ved anvendelsen av kapittel II–VII anses som et frittstående pengemarkedsfond.

2. Pengemarkedsfond som er godkjent som UCITS-fond, skal ikke være underlagt de pliktene med hensyn til UCITS-fondenes investeringspolitikk som er fastsatt i artikkel 49–50a, artikkel 51 nr. 2 og artikkel 52–57 i direktiv 2009/65/EF, med mindre noe annet er uttrykkelig angitt i denne forordningen.

Artikkel 9

Eiendeler som det er tillatt å investere i

1. Et pengemarkedsfond skal investere bare i en eller flere av følgende kategorier av finansielle eiendeler, og bare på de vilkårene som er fastsatt i denne forordningen:

- a) Pengemarkedsinstrumenter, herunder finansielle instrumenter utstedt eller garantert individuelt eller i fellesskap av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller -organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.
- b) Verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er) som det er tillatt å investere i.
- c) Innskudd i kredittinstitusjoner.
- d) Finansielle derivater.
- e) Gjenkjøpsavtaler som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 14.
- f) Omvendte gjenkjøpsavtaler som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 15.
- g) Andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.

2. Et pengemarkedsfond skal ikke utøve noen av følgende former for virksomhet:

- a) Investering i andre eiendeler enn dem som er nevnt i nr. 1.
- b) Shortsalg av noen av følgende instrumenter: pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer, ABCP-er og andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.
- c) Direkte eller indirekte eksponering mot aksjer eller varer, herunder via derivater, sertifikater som representerer dem, indekser som er basert på dem, eller på noen annen måte eller via noe annet instrument som ville innebære eksponering mot dem.
- d) Inngåelse av avtaler om ut- og innlån av verdipapirer samt andre avtaler som kan belaste pengemarkedsfondets eiendeler.
- e) Inn- og utlån av kontanter.

3. Et pengemarkedsfond kan besitte ytterligere likvide midler i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i direktiv 2009/65/EF.

Artikkel 10

Pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i et pengemarkedsinstrument, forutsatt at dette oppfyller alle følgende krav:

- a) Det tilhører en av kategoriene av pengemarkedsinstrumenter som er nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b), c) eller h) i direktiv 2009/65/EF.

- b) Det har en av følgende egenskaper:
- i) Det har et fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet på høyst 397 dager.
 - ii) Det har en gjenværende løpetid på høyst 397 dager.
- c) Utstederen av pengemarkedsinstrumentet og kvaliteten på pengemarkedsinstrumentet har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.
- d) Dersom et pengemarkedsfond investerer i en verdipapirisering eller et ABCP, er det underlagt kravene fastsatt i artikkel 11.
2. Uten hensyn til nr. 1 bokstav b) skal standard pengemarkedsfond også tillates å investere i pengemarkedsinstrumenter som har en gjenværende løpetid til fastsatt forfallsdato på høyst to år, forutsatt at det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato. For dette formålet skal pengemarkedsinstrumenter med flytende rente og pengemarkedsinstrumenter med fast rente som er sikret med en bytteavtale, justeres til en pengemarkedsrente eller en indeks.
3. Nr. 1 bokstav c) får ikke anvendelse på pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av Unionen, en sentral myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Den europeiske stabiliseringsordning eller Det europeiske finansielle stabiliseringsfond.

Artikkel 11

Verdipapiriseringer og ABCP-er som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i både en verdipapirisering og et ABCP, forutsatt at verdipapiriseringen eller ABCP-et er tilstrekkelig likvid, har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22 og er et av følgende:
- a) En verdipapirisering nevnt i artikkel 13 i delebert kommisjonsforordning (EU) 2015/61⁽¹⁾.
 - b) Et ABCP utstedt av et ABCP-program som
 - i) fullt ut støttes av en regulert kredittinstitusjon som dekker alle likviditets- og kredittrisikoen og vesentlige forringelsesrisikoen, samt løpende transaksjonskostnader og løpende kostnader for hele programmet i forbindelse med ABCP-et, når dette er nødvendig for å garantere investoren full betaling av alle beløp fra ABCP-et,
 - ii) ikke er en reverdipapirisering, og verdipapiriseringens underliggende eksponeringer for hver ABCP-transaksjon ikke omfatter en verdipapiriseringssposisjon,
 - iii) ikke omfatter en syntetisk verdipapirisering som definert i artikkel 242 nr. 11 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - c) En enkel, gjennomiktig og standardisert (STS) verdipapirisering eller ABCP.
2. Et kortsiktig pengemarkedsfond kan investere i verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt, alt etter hva som er relevant:
- a) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet for verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) er høyst to år, og det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato.
 - b) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet eller gjenværende løpetid for verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1 bokstav b) og c), er høyst 397 dager.
 - c) Verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) og c) er amortiseringsinstrumenter og har en WAL på høyst to år.

⁽¹⁾ Delebert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 1).

3. Et standard pengemarkedsfond kan investere i verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt, alt etter hva som er relevant:

- a) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet eller gjenværende løpetid for verdipapiriseringene og ABCP-ene som er nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c), er høyst to år, og det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato.
- b) Verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) og c) er amortiseringsinstrumenter og har en WAL på høyst to år.

4. Innen seks måneder etter datoen for ikrafttredelse av den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer skal Kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 45 med sikte på å endre denne artikkelen ved å innføre en krysshenvisning til kriteriene som identifiserer STS-verdipapiriseringer og ABCP-er i de tilsvarende bestemmelsene i nevnte forordning. Endringen skal tre i kraft senest seks måneder etter datoen for ikrafttredelse av den delegerte rettsakten eller fra anvendelsesdatoen for de tilsvarende bestemmelsene i den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer, avhengig av hvilken dato som kommer sist.

Ved anvendelsen av første ledd skal kriteriene som identifiserer STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, omfatte minst følgende:

- a) Krav til verdipapiriseringens enkelhet, herunder dens karakter av reelt salg og overholdelsen av standarder knyttet til fulltegningsgaranti for eksponeringene.
- b) Krav til standardisering av verdipapiriseringen, herunder krav om tilbakeholdelse av risiko.
- c) Krav til gjennomsiktighet knyttet til verdipapiriseringen, herunder formidling av opplysninger til potensielle investorer.
- d) For ABCP-er, i tillegg til bokstav a), b) og c), krav til organisatoren og organisatorens støtte til ABCP-programmet.

Artikkel 12

Innskudd i kredittinstitusjoner som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i innskudd i en kredittinstitusjon, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Innskuddet skal tilbakebetales på anmodning eller kunne tas ut når som helst.
- b) Innskuddet forfaller innen høyst tolv måneder.
- c) Kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en medlemsstat eller, dersom kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en tredjestat, er underlagt tilsynsregler som anses som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 107 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 13

Finansielle derivater som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i et finansielt derivat, forutsatt at det omsettes på et regulert marked som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b) eller c) i direktiv 2009/65/EF eller handles OTC, og forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Derivatets underliggende komponenter består av rentesatser, valutakurser, valutaer eller indekser som representerer en av disse kategoriene.
- b) Derivatet har bare som formål å sikre den iboende rente- eller valutarisikoen i pengemarkedsfondets øvrige investeringer.

- c) Motpartene i OTC-derivattransaksjoner er institusjoner som er underlagt regulering og tilsyn og tilhører de kategoriene som er godkjent av pengemarkedsfondets vedkommende myndigheter.
- d) OTC-derivatene er gjenstand for en pålitelig og verifiserbar verdsetting på daglig basis og kan til enhver tid på pengemarkedsfondets initiativ selges, realiseres eller stenges ved en utligningstransaksjon til virkelig verdi.

Artikkel 14

Gjenkjøpsavtaler som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i en gjenkjøpsavtale, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den anvendes midlertidig i høyst sju virkedager, bare for likviditetsstyringsformål og ikke for andre investeringsformål enn formålene nevnt i bokstav c).
- b) Den motparten som mottar eiendeler som pengemarkedsfondet har overdratt som sikkerhet i henhold til gjenkjøpsavtalen, har forbud mot å selge, investere, pantsette eller på annen måte overdra disse eiendelene uten forhåndssamtykke fra pengemarkedsfondet.
- c) De kontantene som pengemarkedsfondet mottar som del av en gjenkjøpsavtale, kan
 - i) plasseres i innskudd i samsvar med artikkel 50 nr. 1 bokstav f) i direktiv 2009/65/EF, eller
 - ii) investeres i eiendeler nevnt i artikkel 15 nr. 6, men skal ikke investeres i eiendeler som det er tillatt å investere i henhold til artikkel 9, overdras eller gjenbrukes på annen måte.
- d) De kontantene som pengemarkedsfondet mottar innenfor rammen av gjenkjøpsavtalen, skal ikke overstige 10 % av dets eiendeler.
- e) Pengemarkedsfondet har rett til å si opp avtalen når som helst med høyst to virkedagers varsel.

Artikkel 15

Omvendte gjenkjøpsavtaler som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å inngå en omvendt gjenkjøpsavtale, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Pengemarkedsfondet har rett til å si opp avtalen når som helst med høyst to virkedagers varsel.
- b) Markedsverdien av eiendelene som mottas innenfor rammen av den omvendte gjenkjøpsavtalen, er til enhver tid minst lik verdien av de utbetalte beløpene.

2. De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal være pengemarkedsinstrumenter som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 10.

De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal ikke selges, reinvesteres, pantsettes eller overdras på annen måte.

3. Verdipapiriseringer og ABCP-er skal ikke mottas av et pengemarkedsfond innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale.

4. De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal være tilstrekkelig diversifisert, med en eksponering for en gitt utsteder på høyst 15 % av pengemarkedsfondets netto andelsverdi, unntatt når disse eiendelene har form av pengemarkedsinstrumenter som oppfyller kravene i artikkel 17 nr. 7. Dessuten skal de eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, være utstedt av en enhet som er uavhengig av motparten og ikke forventes å vise en høy grad av korrelasjon med motpartens resultater.

5. Et pengemarkedsfond som inngår en omvendt gjenkjøpsavtale, skal sikre at det til enhver tid kan ta ut hele kontantbeløpet, enten medregnet påløpt rente eller på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi. Når kontantene kan tas ut når som helst på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi, skal markedsverdien av den omvendte gjenkjøpsavtalen brukes for å beregne pengemarkedsfondets netto andelsverdi.

6. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen kan et pengemarkedsfond innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale motta andre likvide omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter enn dem som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 10, forutsatt at disse eiendelene oppfyller et av følgende vilkår:

- a) De er utstedt eller garantert av Unionen, en sentral myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Den europeiske stabiliseringsordning eller Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, forutsatt at de har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.
- b) De er utstedt eller garantert av en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, forutsatt at de har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.

Pengemarkedsfondets investorer skal få opplysninger om eiendelene som er mottatt innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale i henhold til første ledd i dette nummeret, i samsvar med artikkel 13 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365⁽¹⁾.

De eiendelene som er mottatt innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale i samsvar med første ledd i dette nummeret, skal oppfylle kravene i artikkel 17 nr. 7.

7. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 45 for å utfylle denne forordningen ved å fastsette kvantitative og kvalitative likviditetskrav som får anvendelse på eiendeler nevnt i nr. 6, og kvantitative og kvalitative kredittkvalitetskrav som får anvendelse på eiendeler nevnt i nr. 6 bokstav a) i denne artikkelen.

For dette formålet skal Kommisjonen ta hensyn til rapporten nevnt i artikkel 509 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kommisjonen skal senest 21. januar 2018 vedta den delegerte rettsakten nevnt i første ledd.

Artikkel 16

Andeler eller aksjer i pengemarkedsfond som det er tillatt å investere i

1. Et pengemarkedsfond kan erverve andeler eller aksjer i ethvert annet pengemarkedsfond (heretter kalt «pengemarkedsfondet som det skal investeres i»), forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Høyst 10 % av eiendelene i pengemarkedsfondet som det skal investeres i, kan samlet sett, i samsvar med dets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, investeres i andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.
- b) Pengemarkedsfondet som det skal investeres i, innehar ingen andeler eller aksjer i det overtakende pengemarkedsfondet.

Pengemarkedsfondet som andeler eller aksjer har blitt ervervet fra, skal ikke investere i det overtakende pengemarkedsfondet i den perioden det overtakende pengemarkedsfondet innehar andeler eller aksjer i det.

2. Et pengemarkedsfond kan erverve andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond, forutsatt at høyst 5 % av dets eiendeler investeres i ett enkelt pengemarkedsfonds andeler eller aksjer.

3. Et pengemarkedsfond kan samlet sett investere høyst 17,5 % av sine eiendeler i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer.

4. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Pengemarkedsfondet som det skal investeres i, er godkjent i henhold til denne forordningen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/2365 av 25. november 2015 om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 1).

- b) Dersom pengemarkedsfondet som det skal investeres i, forvaltes direkte eller gjennom delegering av samme forvalter som det overtakende pengemarkedsfondets forvalter, eller av et annet selskap som det overtakende pengemarkedsfondets forvalter er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, er det ikke tillatt for forvalteren av pengemarkedsfondet som det skal investeres i, eller det andre selskapet, å kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer knyttet til det overtakende pengemarkedsfondets investering i andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet som det skal investeres i.
- c) Dersom et pengemarkedsfond investerer minst 10 % av sine eiendeler i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer, skal dette pengemarkedsfondet
- i) i sitt prospekt oppgi den øvre grensen for forvaltningsgebyrer som kan bli belastet pengemarkedsfondet selv og de andre pengemarkedsfondene som det investerer i, og
 - ii) i sin årsrapport angi den største tillatte andelen av forvaltningsgebyrer som belastes pengemarkedsfondet selv og de andre pengemarkedsfondene som det investerer i.
5. Nr. 2 og 3 i denne artikkelen får ikke anvendelse på et pengemarkedsfond som er et AIF som er godkjent i samsvar med artikkel 5, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Pengemarkedsfondet markedsføres utelukkende gjennom en spareordning for ansatte som er underlagt nasjonal rett, og som har bare fysiske personer som investorer.
- b) Spareordningen for ansatte nevnt i bokstav a) gir bare investorene mulighet til å innløse sine investeringer i samsvar med restriktive innløsningsvilkår som er fastsatt i nasjonal rett, og som innebærer at innløsninger bare kan finne sted under visse omstendigheter som ikke er knyttet til markedsutviklingen.

Som unntak fra nr. 2 og 3 i denne artikkelen kan et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond godkjent i samsvar med artikkel 4 nr. 2, erverve andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond i samsvar med artikkel 55 eller 58 i direktiv 2009/65/EF på følgende vilkår:

- a) Pengemarkedsfondet markedsføres utelukkende gjennom en spareordning for ansatte som er underlagt nasjonal rett, og som har bare fysiske personer som investorer.
- b) Spareordningen for ansatte nevnt i bokstav a) gir bare investorene mulighet til å innløse sine investeringer i samsvar med restriktive innløsningsvilkår som er fastsatt i nasjonal rett, og som innebærer at innløsninger bare kan finne sted under visse omstendigheter som ikke er knyttet til markedsutviklingen.

6. Kortsiktige pengemarkedsfond kan bare investere i andeler eller aksjer i andre kortsiktige pengemarkedsfond.

7. Standard pengemarkedsfond kan investere i andeler eller aksjer i kortsiktige pengemarkedsfond og standard pengemarkedsfond.

Avsnitt II

Bestemmelsene om investeringspolitikk

Artikkel 17

Diversifisering

1. Et pengemarkedsfond skal ikke investere mer enn

- a) 5 % av sine eiendeler i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ,
- b) 10 % av sine eiendeler i innskudd i én og samme kredittinstitusjon, med mindre banksektorens struktur i medlemsstaten der pengemarkedsfondet er hjemmehørende, er slik at det ikke finnes et tilstrekkelig antall levedyktige kredittinstitusjoner til å oppfylle dette diversifiseringskravet, og det ikke er økonomisk gjennomførbart for pengemarkedsfondet å foreta innskudd i en annen medlemsstat; i så fall kan høyst 15 % av dets eiendeler deponeres i én og samme kredittinstitusjon.

2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) kan et VNAV-pengemarkedsfond investere høyst 10 % av sine eiendeler i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ, forutsatt at den samlede verdien av slike pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er som innehas av VNAV-pengemarkedsfondet i hvert utstedende organ som det investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i, ikke overstiger 40 % av eiendelenes verdi.

3. Fram til anvendelsesdatoen for den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 11 nr. 4 skal et pengemarkedsfonds samlede eksponeringer mot verdipapiriseringer og ABCP-er ikke overstige 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler.

Fra og med anvendelsesdatoen for den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 11 nr. 4 skal et pengemarkedsfonds samlede eksponeringer mot verdipapiriseringer og ABCP-er ikke overstige 20 % av pengemarkedsfondets eiendeler, hvorav høyst 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler kan investeres i verdipapiriseringer og ABCP-er som ikke oppfyller kriteriene for identifisering av STS-verdipapiriseringer og ABCP-er.

4. Den samlede risikoeksponeringen mot samme motpart til et pengemarkedsfond som følger av OTC-derivattransaksjoner som oppfyller vilkårene i artikkel 13, skal ikke overstige 5 % av pengemarkedsfondets eiendeler.

5. Det samlede kontantbeløpet som leveres til én og samme motpart til et pengemarkedsfond ved omvendte gjenkjøpsavtaler, skal ikke overstige 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler.

6. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 og 4 kan et pengemarkedsfond, dersom dette vil føre til at over 15 % av dets eiendeler investeres i ett enkelt organ, ikke kombinere

- a) investeringer i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av dette organet,
- b) innskudd hos dette organet,
- c) finansielle OTC-derivater som gir motpartsrisikoeksponering mot dette organet.

Som unntak fra diversifiseringskravet fastsatt i første ledd kan pengemarkedsfondet — dersom finansmarkedets struktur i medlemsstaten der pengemarkedsfondet er hjemmehørende, er slik at det ikke finnes et tilstrekkelig antall levedyktige finansinstitusjoner til å oppfylle nevnte diversifiseringskrav, og det ikke er økonomisk gjennomførbart for pengemarkedsfondet å benytte finansinstitusjoner i en annen medlemsstat — kombinere investeringstypene nevnt i bokstav a)–c) opptil en investering på høyst 20 % av sine eiendeler i ett enkelt organ.

7. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) kan et pengemarkedsfonds vedkommende myndighet tillate at et pengemarkedsfond, i samsvar med prinsippet om risikospredning, investerer inntil 100 % av sine eiendeler i ulike pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert individuelt eller i fellesskap av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller -organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.

Første ledd får anvendelse bare dersom alle følgende krav er oppfylt:

- a) Pengemarkedsfondet innehar pengemarkedsinstrumenter fra minst seks ulike emisjoner fra utstederen.
- b) Pengemarkedsfondet begrenser investeringen i pengemarkedsinstrumenter fra samme emisjon til høyst 30 % av sine eiendeler.
- c) Pengemarkedsfondet viser i sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter uttrykkelig til alle myndigheter, institusjoner eller organisasjoner nevnt i første ledd som individuelt eller i fellesskap utsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter som det har til hensikt å investere mer enn 5 % av sine eiendeler i.
- d) Pengemarkedsfondets prospekter og markedsføringsmaterieell inneholder en erklæring som klart angir at dette unntaket anvendes, samt alle myndigheter, institusjoner eller organisasjoner nevnt i første ledd som individuelt eller i fellesskap utsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter som fondet har til hensikt å investere mer enn 5 % av sine eiendeler i.

8. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 kan et pengemarkedsfond ikke investere mer enn 10 % av sine eiendeler i obligasjoner som er utstedt av en enkelt kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra

utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold til lovgivningen investeres i eiendeler som i hele gyldighetstiden for obligasjonene gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelsene som følger av dem, og som ifølge fortrinnsrett brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og påløpte renter dersom utstederen misligholder sine forpliktelser.

Dersom et pengemarkedsfond investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, skal den samlede verdien av disse investeringene ikke overstige 40 % av verdien av pengemarkedsfondets eiendeler.

9. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 kan et pengemarkedsfond ikke investere mer enn 20 % av sine eiendeler i obligasjoner som er utstedt av en enkelt kredittinstitusjon, dersom kravene i artikkel 10 nr. 1 bokstav f) eller artikkel 11 nr. 1 bokstav c) i delebert forordning (EU) 2015/61 er oppfylt, herunder eventuelle investeringer i eiendelene nevnt i nr. 8 i denne artikkelen.

Dersom et pengemarkedsfond investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, skal den samlede verdien av disse investeringene ikke overstige 60 % av verdien av pengemarkedsfondets eiendeler, herunder eventuelle investeringer i eiendelene nevnt i nr. 8, idet det tas hensyn til grensene fastsatt i nevnte nummer.

10. Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽¹⁾ eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsregler, skal anses som ett enkelt organ ved beregning av grensene omhandlet i nr. 1–6 i denne artikkelen.

Artikkel 18

Konsentrasjon

1. Høyst 10 % av pengemarkedsinstrumentene, verdipapiriseringene og ABCP-ene i et pengemarkedsfond skal være utstedt av ett enkelt organ.

2. Grensen fastsatt i nr. 1 får ikke anvendelse på innehav av pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller -organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.

Avsnitt III

Pengemarkedsinstrumenters, verdipapiriseringers og ABCP-ers kredittkvalitet

Artikkel 19

Framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal innføre, gjennomføre og konsekvent anvende en forsvarlig framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering for å fastslå kredittkvaliteten til pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er, idet det tas hensyn til utstederen av instrumentet og instrumentets egenskaper.

2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at opplysningene som anvendes i forbindelse med framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, har tilstrekkelig kvalitet, er oppdaterte og kommer fra pålitelige kilder.

3. Framgangsmåten for intern vurdering skal baseres på forsvarlige, systematiske og fortløpende vurderingsmetoder. Metodene som brukes, skal valideres av forvalteren av et pengemarkedsfond på grunnlag av historisk erfaring og empirisk dokumentasjon, herunder etterkontroll.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering overholder alle følgende allmenne prinsipper:
- a) Det skal innføres en effektiv prosess for å innhente og oppdatere relevante opplysninger om utstederen og instrumentets egenskaper.
 - b) Det skal vedtas og gjennomføres hensiktsmessige tiltak for å sikre at den interne kredittkvalitetsvurderingen baseres på en grundig analyse av de opplysningene som er tilgjengelige og relevante, og omfatter alle relevante faktorer som påvirker utstederens kredittverdighet og instrumentets kredittkvalitet.
 - c) Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal løpende overvåkes, og alle kredittkvalitetsvurderinger skal gjennomgås minst en gang i året.
 - d) I henhold til artikkel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009 skal automatisk og overdreven tillit til eksterne kredittvurderinger unngås, og forvalteren av et pengemarkedsfond skal derfor foreta en ny kredittkvalitetsvurdering for et pengemarkedsinstrument, verdipapiriseringer og ABCP-er når det skjer en vesentlig endring som kan påvirke den eksisterende vurderingen av instrumentet.
 - e) Forvalteren av et pengemarkedsfond skal minst en gang i året gjennomgå kredittkvalitetsvurderingsmetodene for å fastslå om de fortsatt er hensiktsmessige for den aktuelle porteføljen og de ytre omstendighetene, og gjennomgåelsen skal formidles til vedkommende myndighet for forvalteren av pengemarkedsfondet. Dersom forvalteren av pengemarkedsfondet blir oppmerksom på feil i kredittkvalitetsvurderingsmetodene eller i anvendelsen av disse, skal han umiddelbart rette disse feilene.
 - f) Dersom metoder, modeller eller viktige forutsetninger som benyttes i framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, endres, skal forvalteren av et pengemarkedsfond så snart som mulig gjennomgå alle berørte interne kredittkvalitetsvurderinger.

Artikkel 20

Intern kredittkvalitetsvurdering

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 for å avgjøre om kredittkvaliteten til et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP skal få en positiv vurdering. Dersom et kredittvurderingsbyrå som er registrert og godkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009, har framlagt en kredittvurdering av det aktuelle pengemarkedsinstrumentet, kan forvalteren av pengemarkedsfondet ta hensyn til en slik vurdering og til tilleggsopplysninger og analyser i sin interne kredittkvalitetsvurdering, men ikke utelukkende eller automatisk støtte seg til en slik vurdering i samsvar med artikkel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009.
2. Kredittkvalitetsvurderingen skal ta hensyn til minst følgende faktorer og allmenne prinsipper:
- a) Kvantifiseringen av utstederens kredittrisiko og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet.
 - b) Kvalitative indikatorer for instrumentets utsteder, blant annet i lys av den makroøkonomiske situasjonen og situasjonen på finansmarkedet.
 - c) Pengemarkedsinstrumentenes kortsiktige art.
 - d) Instrumentets eiendelsklasse.
 - e) Type utsteder, der det skjelles mellom minst følgende typer utstedere: nasjonale, regionale eller lokale myndigheter, finansielle foretak og ikke-finansielle foretak.
 - f) For strukturerte finansielle instrumenter, den iboende operasjonelle risikoen og motpartsriskoen i den strukturerte finansielle transaksjonen og, ved eksponering mot verdipapiriseringer, utstederens kredittrisiko, verdipapiriseringens struktur og de underliggende eiendelenes kredittrisiko.
 - g) Instrumentets likviditetsprofil.

Forvalteren av et pengemarkedsfond kan, i tillegg til de faktorene og allmenne prinsippene som er nevnt i dette nummeret, ta hensyn til advarsler og indikatorer i forbindelse med vurderingen av et pengemarkedsinstruments kredittkvalitet som nevnt i artikkel 17 nr. 7.

*Artikkel 21***Dokumentasjon**

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal dokumentere sin framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering og sine kredittkvalitetsvurderinger. Dokumentasjonen skal omfatte følgende elementer:
 - a) Utformingen av og virkemåten til dens framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering, beskrevet på en måte som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å forstå og vurdere om en kredittkvalitetsvurdering er hensiktsmessig.
 - b) Grunnlaget for og analysen som støtter kredittkvalitetsvurderingen, samt pengemarkedsfondets forvalters valg av kriterier for og hyppigheten av gjennomgåelsen av kredittkvalitetsvurderingen.
 - c) Alle større endringer i framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, herunder angivelse av hva som utløser endringene.
 - d) Organiseringen av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering og internkontrollstrukturen.
 - e) Alle tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger av instrumenter, utstedere og eventuelt anerkjente garantister.
 - f) Den eller de personene som har ansvar for framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering.
2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal oppbevare all dokumentasjon nevnt i nr. 1 i minst tre fullstendige årlige regnskapsperioder.
3. Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal beskrives i pengemarkedsfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, og alle dokumenter nevnt i nr. 1 skal på anmodning gjøres tilgjengelige for pengemarkedsfondets vedkommende myndigheter og for vedkommende myndigheter for forvalteren av pengemarkedsfondet.

*Artikkel 22***Delegerte rettsakter i forbindelse med kredittkvalitetsvurderingen**

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 45 for å utfylle denne forordningen ved å spesifisere følgende:

- a) Kriteriene for validering av kredittkvalitetsvurderingsmetodene, som nevnt i artikkel 19 nr. 3.
- b) Kriteriene for kvantifisering av kreditttrisikoen og den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a).
- c) Kriteriene for å fastsette kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b).
- d) Betydningen av uttrykket «vesentlig endring», som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d).

*Artikkel 23***Styring i forbindelse med kredittkvalitetsvurderingen**

1. Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal godkjennes av den øverste ledelsen, ledelsesorganet og, dersom en slik finnes, tilsynsfunksjonen hos forvalteren av et pengemarkedsfond.

Disse partene skal ha en god forståelse av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering og de metodene som anvendes av forvalteren av et pengemarkedsfond, samt detaljerte kunnskaper om de tilknyttede rapportene.

2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal gi en rapport om pengemarkedsfondets kredittrisikoprofil på grunnlag av en analyse av pengemarkedsfondets interne kredittkvalitetsvurderinger til partene nevnt i nr. 1. Rapporteringens hyppighet skal avhenge av betydningen og typen av opplysninger, og skal være minst en gang i året.

3. Den øverste ledelsen skal løpende sikre at den interne kredittkvalitetsvurderingen fungerer på en ordentlig måte.

Den øverste ledelsen skal regelmessig underrettes om hvordan framgangsmåtene for intern kredittkvalitetsvurdering fungerer, områder der det er fastslått mangler, og status for innsats som er gjort og tiltak som er truffet for å forbedre tidligere påviste mangler.

4. Interne kredittkvalitetsvurderinger og den regelmessige gjennomgåelsen av dem som forvalteren av et pengemarkedsfond foretar, skal ikke foretas av personer som utfører eller har ansvar for et pengemarkedsfonds porteføljeforvaltning.

KAPITTEL III

Plikter med hensyn til pengemarkedsfondenes risikostyring

Artikkel 24

Porteføljeregler for kortsiktige pengemarkedsfond

1. Et kortsiktig pengemarkedsfond skal løpende oppfylle alle følgende porteføljekrav:

a) Porteføljen skal ha en WAM på høyst 60 dager.

b) Porteføljen skal ha en WAL på høyst 120 dager, med forbehold for annet og tredje ledd.

c) For LVNAV-pengemarkedsfond og offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal minst 10 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et LVNAV-pengemarkedsfond eller offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 10 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.

d) For et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal minst 7,5 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 7,5 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.

e) For LVNAV-pengemarkedsfond og offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal minst 30 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller kontanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et LVNAV-pengemarkedsfond eller offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 30 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.

f) For et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal minst 15 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller kontanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 15 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.

g) Ved beregningen nevnt i bokstav e) kan eiendeler nevnt i artikkel 17 nr. 7 som er svært likvide og kan innløses og gjøres opp innen én virkedag, og har en gjenværende løpetid på høyst 190 dager, også inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis i et LVNAV-pengemarkedsfond og et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond, opptil en grense på 17,5 % av fondets eiendeler.

- h) Ved beregningen nevnt i bokstav f) kan pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis i et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond, opptil en grense på 7,5 % av fondets eiendeler, forutsatt at de kan innløses og gjøres opp innen fem virkedager.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapirer, herunder strukturerte finansielle instrumenter, skal et kortsiktig pengemarkedsfond basere beregningen av løpetid på den gjenværende løpetiden til instrumentenes fastsatte forfallsdato. Dersom et finansielt instrument omfatter en salgsoption, kan imidlertid et kortsiktig pengemarkedsfond basere løpetidsberegningen på salgsoptionsens utøvelsestidspunkt i stedet for den gjenværende løpetiden, men bare dersom alle de følgende vilkårene til enhver tid er oppfylt:

- i) Salgsoptionen kan utøves fritt av det kortsiktige pengemarkedsfondet på utøvelsestidspunktet
- ii) Innløsningskursen for salgsoptionen ligger nær instrumentets forventede verdi på utøvelsestidspunktet.
- iii) Det kortsiktige pengemarkedsfondets investeringsstrategi innebærer at det er høy sannsynlighet for at optionen vil bli utøvd på utøvelsestidspunktet.

Som unntak fra annet ledd kan et kortsiktig pengemarkedsfond i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder amortiseringsinstrumenter, i stedet basere løpetidsberegningen på ett av følgende:

- i) Den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter.
- ii) Amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningen av slike instrumenter kommer fra.

2. Dersom grensene nevnt i denne artikkelen overskrides på grunn av forhold som et pengemarkedsfond ikke har herredømme over, eller som følge av at det benytter sine tegnings- eller innløsningsretter, skal pengemarkedsfondet ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes eller aksjeeiernes interesser.

3. Alle pengemarkedsfond nevnt i artikkel 3 nr. 1 i denne forordningen kan være kortsiktige pengemarkedsfond.

Artikkel 25

Porteføljeregler for standard pengemarkedsfond

1. Et standard pengemarkedsfond skal løpende oppfylle alle følgende krav:
 - a) Porteføljen skal til enhver tid ha en WAM på høyst seks måneder.
 - b) Porteføljen skal til enhver tid ha en WAL på høyst tolv måneder, med forbehold for annet og tredje ledd.
 - c) Minst 7,5 % av eiendelene skal bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et standard pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 7,5 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.
 - d) Minst 15 % av eiendelene skal bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller kontanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et standard pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 15 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.
 - e) Ved beregningen nevnt i bokstav d) kan pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis, opptil en grense på 7,5 % av fondets eiendeler, forutsatt at de kan innløses og gjøres opp innen fem virkedager.

Ved anvendelse av første ledd bokstav b) i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapirer, herunder strukturerte finansielle instrumenter, skal et standard pengemarkedsfond basere beregningen av løpetid på den gjenværende løpetiden til instrumentenes fastsatte forfallsdato. Dersom et finansielt instrument omfatter en salgsopsjon, kan imidlertid et standard pengemarkedsfond basere løpetidsberegningen på salgsopsjonens utøvelsestidspunkt i stedet for den gjenværende løpetiden, men bare dersom alle følgende vilkår til enhver tid er oppfylt:

- i) Salgsopsjonen kan utøves fritt av det standard pengemarkedsfondet på utøvelsestidspunktet.
- ii) Innløsningskursen for salgsopsjonen ligger nær instrumentets forventede verdi på utøvelsestidspunktet.
- iii) Det standard pengemarkedsfondets investeringsstrategi innebærer at det er høy sannsynlighet for at opsjonen vil bli utøvd på utøvelsestidspunktet.

Som unntak fra annet ledd kan et standard pengemarkedsfond i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder amortiseringsinstrumenter, i stedet basere løpetidsberegningen på et av følgende:

- i) Den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter.
- ii) Amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningen av slike instrumenter kommer fra.

2. Dersom grensene nevnt i denne artikkelen overskrides på grunn av forhold som et standard pengemarkedsfond ikke har herredømme over, eller som følge av at det benytter sine tegnings- eller innløsningsretter, skal pengemarkedsfondet ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes eller aksjeeiernes interesser.

3. Et standard pengemarkedsfond skal ikke ha form av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond.

Artikkel 26

Kredittvurdering av pengemarkedsfond

Et pengemarkedsfond som innhenter eller finansierer en ekstern kredittvurdering, skal gjøre dette i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av pengemarkedsfondet skal klart angi i pengemarkedsfondets prospekt og i all kommunikasjon med investorene der den eksterne kredittvurderingen er nevnt, at vurderingen ble innhentet eller finansiert av pengemarkedsfondet eller av forvalteren av pengemarkedsfondet.

Artikkel 27

Kjennskap til kunden

1. Uten at det berører eventuelle strengere krav fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849⁽¹⁾, skal forvalteren av et pengemarkedsfond innføre, gjennomføre og anvende framgangsmåter og utvise behørig aktsomhet med sikte på å forutse virkningen av samtidig innløsning fra flere investorer, idet det tas hensyn til minst typen av investor, antallet andeler eller aksjer som en enkelt investor eier i pengemarkedsfondet, samt utviklingen i inn- og utgående strømmer.

2. Dersom verdien av andeler eller aksjer som innehas av en enkelt investor, overstiger beløpet for det tilsvarende daglige likviditetskravet til et pengemarkedsfond, skal forvalteren av pengemarkedsfondet, i tillegg til faktorene angitt i nr. 1, ta hensyn til alle følgende faktorer:

- a) Identifiserbare mønstre i investorenes kontantbehov, herunder den sykliske utviklingen i antallet aksjer i pengemarkedsfondet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).

- b) De ulike investorenes risikoaversjon.
 - c) Graden av korrelasjon eller nære forbindelser mellom ulike investorer i pengemarkedsfondet.
3. Dersom investorene gjør sine investeringer gjennom en formidler, skal forvalteren av et pengemarkedsfond be formidleren om de opplysningene som kreves for å oppfylle nr. 1 og 2, med sikte på å forvalte pengemarkedsfondets likviditet og investorkonsentrasjon på en hensiktsmessig måte.
4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at verdien av andelene eller aksjene som innehas av en enkelt investor, ikke har vesentlig innvirkning på pengemarkedsfondets likviditetsprofil dersom den utgjør en vesentlig del av pengemarkedsfondets samlede netto andelsverdi.

Artikkel 28

Stresstesting

1. Alle pengemarkedsfond skal ha hensiktsmessige metoder for stresstesting som identifiserer mulige hendelser eller framtidige endringer i økonomiske forhold som vil kunne ha ugunstige virkninger på pengemarkedsfondet. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av et pengemarkedsfond skal vurdere den mulige innvirkningen slike hendelser eller endringer kan få på pengemarkedsfondet. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av et pengemarkedsfond skal regelmessig gjennomføre stresstesting for ulike mulige scenarier.

Stresstestene skal baseres på objektive kriterier og ta hensyn til virkningene av alvorlige mulige scenarier. Stresstestscenariene skal minst ta hensyn til referanseparametere som omfatter følgende faktorer:

- a) Hypotetiske endringer i likviditetsnivået for eiendelene i pengemarkedsfondets portefølje.
- b) Hypotetiske endringer i kredittrisikonivået for eiendelene i pengemarkedsfondets portefølje, herunder kreditthendelser og kredittvurderingshendelser («rating events»).
- c) Hypotetiske bevegelser i rentesatsene og valutakursene.
- d) Hypotetiske innløsningsnivåer.
- e) Hypotetisk økning eller reduksjon av avstanden mellom indekser som rentesatser for porteføljepapirer er knyttet til.
- f) Hypotetiske systemsjokk på makronivå som påvirker økonomien som helhet.

2. Når det gjelder offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond, skal stresstestene for ulike scenarier dessuten anslå forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje.

3. Stresstester skal gjennomføres med en hyppighet som fastsettes av styret for pengemarkedsfondet, dersom det er relevant, eller styret for forvalteren av et pengemarkedsfond, under hensyn til hva som er et hensiktsmessig og rimelig intervall i lys av markedsforholdene, og under hensyn til eventuelle planlagte endringer i pengemarkedsfondets portefølje. Stresstestene skal gjennomføres minst hvert halvår.

4. Dersom stresstesten avdekker en sårbarhet i pengemarkedsfondet, skal forvalteren av et pengemarkedsfond utarbeide en omfattende rapport med resultatene av stresstesting samt en foreslått handlingsplan.

Ved behov skal forvalteren av et pengemarkedsfond treffe tiltak for å gjøre pengemarkedsfondet mer robust, herunder tiltak som styrker likviditeten til eller kvaliteten på pengemarkedsfondets eiendeler, og skal umiddelbart underrette pengemarkedsfondets vedkommende myndighet om tiltakene som er truffet.

5. Den omfattende rapporten med resultatene av stresstesting og en foreslått handlingsplan skal framlegges for og vurderes av styret for pengemarkedsfondet, dersom det er relevant, eller styret for forvalteren av et pengemarkedsfond. Om nødvendig skal styret endre den foreslåtte handlingsplanen og godkjenne den endelige handlingsplanen. Den omfattende rapporten og handlingsplanen skal oppbevares i minst fem år.

Den omfattende rapporten og handlingsplanen skal framlegges for og gjennomgås av pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

6. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal sende den omfattende rapporten nevnt i nr. 5 til ESMA.

7. ESMA skal utstede retningslinjer med sikte på å fastsette felles referanseparametere for stresstestscenariene som skal inngå i stresstestene, idet det tas hensyn til faktorene angitt i nr. 1. Retningslinjene skal oppdateres minst hvert år og ta hensyn til den seneste utviklingen i markedet.

KAPITTEL IV

Verdsettingsregler

Artikkel 29

Verdsetting av pengemarkedsfond

1. Et pengemarkedsfonds eiendeler skal verdsettes minst en gang om dagen.
2. Eiendelene til et pengemarkedsfond skal verdsettes på grunnlag av verdsetting til markedsverdi når det er mulig.
3. Ved verdsetting til markedsverdi
 - a) skal den mest forsvarlige delen av kjøps- og salgskursene anvendes på et pengemarkedsfonds eiendel, med mindre eiendelen kan sluttavregnes til middelkurs,
 - b) skal bare markedsdata av god kvalitet anvendes; slike data skal vurderes på grunnlag av alle følgende faktorer:
 - i) Antall motparter og deres kvalitet.
 - ii) Eiendelens markedsvolum og markedsomsetning.
 - iii) Emisjonsstørrelsen og den andelen av emisjonen som pengemarkedsfondet har planer om å kjøpe eller selge.
4. Dersom verdsetting til markedsverdi ikke er mulig eller markedsdataene ikke er av tilstrekkelig god kvalitet, skal et pengemarkedsfonds eiendel verdsettes forsiktig på grunnlag av verdsetting til modellverdi.

Modellen skal gi et nøyaktig estimat for eiendelens egenverdi, på grunnlag av alle følgende oppdaterte nøkkelfaktorer:

- a) Den aktuelle eiendelens markedsvolum og markedsomsetning.
- b) Emisjonsstørrelsen og den andelen av emisjonen som pengemarkedsfondet har planer om å kjøpe eller selge.
- c) Markedsrisikoen, renterisikoen og kredittrisikoen som er knyttet til eiendelen.

Ved verdsetting til modellverdi skal metoden med verdsetting til amortisert kost ikke brukes.

5. En verdsetting foretatt i samsvar med nr. 2, 3, 4, 6 og 7 skal meddeles vedkommende myndigheter.
6. Uten hensyn til nr. 2, 3 og 4 kan eiendeler i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond også verdsettes ved hjelp av metoden med verdsetting til amortisert kost.
7. Som unntak fra nr. 2 og 4 kan eiendelene i et LVNAV-pengemarkedsfond som har en gjenværende løpetid på høyst 75 dager, i tillegg til å verdsettes til markedsverdi som omhandlet i nr. 2 og 3 og til modellverdi som omhandlet i nr. 4, verdsettes ved hjelp av metoden med verdsetting til amortisert kost.

Metoden med verdsetting til amortisert kost skal brukes bare til å verdsette en eiendel i et LVNAV-pengemarkedsfond under omstendigheter der eiendelens pris beregnet i samsvar med nr. 2, 3 og 4, ikke avviker med mer enn 10 basispunkter fra denne eiendelens pris beregnet i samsvar med første ledd i dette nummeret. Ved et slikt avvik skal eiendelens pris beregnes i samsvar med nr. 2, 3 og 4.

*Artikkel 30***Beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje**

1. Et pengemarkedsfond skal beregne en netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av alle eiendeler i pengemarkedsfondet og summen av alle forpliktelser for pengemarkedsfondet, basert på verdsetting til markedsverdi, verdsetting til modellverdi eller begge deler, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet.
2. Netto andelsverdi per andel eller aksje skal avrundes til nærmeste basispunkt eller tilsvarende når netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
3. Netto andelsverdi per andel eller aksje i et pengemarkedsfond skal beregnes og offentliggjøres minst en gang om dagen på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

*Artikkel 31***Beregning av konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond**

1. Et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal beregne konstant netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av samtlige av fondets eiendeler verdsatt i samsvar med metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i artikkel 29 nr. 6, og summen av samtlige av fondets forpliktelser, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer.
2. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende når konstant netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
3. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal beregnes minst en gang om dagen.
4. Forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30 skal overvåkes og offentliggjøres daglig på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

*Artikkel 32***Beregning av konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i LVNAV-pengemarkedsfond**

1. Et LVNAV-pengemarkedsfond skal beregne konstant netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av samtlige av fondets eiendeler verdsatt i samsvar med metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i artikkel 29 nr. 7, og summen av samtlige av fondets forpliktelser, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer.
2. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et LVNAV-pengemarkedsfond skal avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende når konstant netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
3. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et LVNAV-pengemarkedsfond skal beregnes minst en gang om dagen.
4. Forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30 skal overvåkes og offentliggjøres daglig på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

*Artikkel 33***Emisjons- og innløsningskurs**

1. Andelene eller aksjene i et pengemarkedsfond skal utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarer pengemarkedsfondets netto andelsverdi per andel eller aksje, uten hensyn til tillatte gebyrer eller avgifter som er angitt i pengemarkedsfondets prospekt.

2. Som unntak fra nr. 1

- a) kan andelene eller aksjene i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarer pengemarkedsfondets konstante netto andelsverdi per andel eller aksje,
- b) kan andelene eller aksjene i et LVNAV-pengemarkedsfond utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarer pengemarkedsfondets konstante netto andelsverdi per andel eller aksje, men bare dersom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1, 2 og 3 ikke avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.

Når det gjelder bokstav b), skal etterfølgende innløsning eller tegning når konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1, 2 og 3 avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30, gjøres til en kurs som tilsvarer netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.

Potensielle investorer skal, før avtalen inngås, motta fra forvalteren av et pengemarkedsfond et klart skriftlig varsel om under hvilke omstendigheter LVNAV-pengemarkedsfond ikke lenger vil innløse eller tegne til en konstant netto andelsverdi per andel eller aksje.

KAPITTEL V

Særlige krav til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond

Artikkel 34

Særlige krav til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond

1. Forvalteren av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond skal innføre, gjennomføre og konsekvent anvende forsvarlige og strenge framgangsmåter for likviditetsstyring for å sikre overholdelsen av de ukentlige likviditetstersklene som gjelder for slike fond. Framgangsmåtene for likviditetsstyring skal være klart beskrevet i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene samt i prospektet.

For å sikre overholdelsen av de ukentlige likviditetstersklene får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Dersom andelen av eiendeler som forfaller på ukentlig basis som angitt i artikkel 24 nr. 1 bokstav e), faller under 30 % av de samlede eiendelene i det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet, og den daglige innløsningen på en enkelt virkedag overstiger 10 % av de samlede eiendelene, skal forvalteren av det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet umiddelbart underrette styret om dette, og styret skal foreta en dokumentert vurdering av situasjonen for å treffe hensiktsmessige tiltak under hensyn til investorenes interesser og beslutte om et eller flere av følgende tiltak skal anvendes:
 - i) Likviditetsgebyrer på innløsninger som i tilstrekkelig grad gjenspeiler pengemarkedsfondets kostnader for å oppnå likviditet og sikre at investorer som forblir i fondet, ikke blir urettferdig behandlet når andre investorer innløser sine andeler eller aksjer i løpet av perioden.
 - ii) Innløsningsbegrensninger som begrenser antallet aksjer eller andeler som skal innløses på en enkelt virkedag, til høyst 10 % av aksjene eller andelene i pengemarkedsfondet for en periode på opptil 15 virkedager.
 - iii) Utsettelse av innløsninger i en periode på opptil 15 virkedager.
 - iv) Ikke treffe noen andre umiddelbare tiltak enn å oppfylle den forpliktelsen som er fastsatt i artikkel 24 nr. 2.
- b) Dersom andelen av eiendeler som forfaller på ukentlig basis som angitt i artikkel 24 nr. 1 bokstav e), faller under 10 % av fondets samlede eiendeler, skal forvalteren av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond umiddelbart underrette styret om dette, og styret skal foreta en dokumentert vurdering av situasjonen og skal, på grunnlag av denne vurderingen og under hensyn til investorenes interesser, treffe et eller flere av følgende tiltak og dokumentere grunnene til dette valget:
 - i) Likviditetsgebyrer på innløsninger som i tilstrekkelig grad gjenspeiler pengemarkedsfondets kostnader for å oppnå likviditet og sikre at investorer som forblir i fondet, ikke blir urettferdig behandlet når andre investorer innløser sine andeler eller aksjer i løpet av perioden.
 - ii) En utsettelse av innløsninger i en periode på opptil 15 virkedager.

2. Dersom den samlede varigheten av utsettelsene overstiger 15 dager innenfor en periode på 90 dager, skal et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond automatisk opphøre å være et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond. Det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet skal umiddelbart underrette hver investor skriftlig om dette på en klar og forståelig måte.

3. Etter at styret for det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet har fastsatt hvilke tiltak som skal treffes i henhold til nr. 1 bokstav a) og b), skal det umiddelbart sende nærmere opplysninger om sin beslutning til det aktuelle pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

KAPITTEL VI

Ekstern støtte

Artikkel 35

Ekstern støtte

1. Et pengemarkedsfond skal ikke motta ekstern støtte.
2. Med «ekstern støtte» menes direkte eller indirekte støtte til et pengemarkedsfond fra en tredjepart, herunder pengemarkedsfondets organisator, som har som formål eller ville medføre at pengemarkedsfondets likviditet garanteres, eller at netto andelsverdi per andel eller aksje i pengemarkedsfondet stabiliseres.

Ekstern støtte skal omfatte følgende:

- a) Likviditetstilførsel fra en tredjepart.
- b) En tredjeparts kjøp av eiendeler i pengemarkedsfondet til en forhøyet pris.
- c) En tredjeparts kjøp av andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet for å tilføre fondet likviditet.
- d) En tredjeparts utstedelse av enhver form for eksplisitte eller implisitte garantier eller skriftlige støtteerklæringer til fordel for pengemarkedsfondet.
- e) Ethvert tiltak truffet av en tredjepart som direkte eller indirekte har som formål å opprettholde pengemarkedsfondets likviditetsprofil og netto andelsverdi per andel eller aksje.

KAPITTEL VII

Krav om gjennomsiktighet

Artikkel 36

Gjennomsiktighet

1. Et pengemarkedsfond skal klart angi hvilken type pengemarkedsfond det er i henhold til artikkel 3 nr. 1, og om det er et kortsiktig eller et standard pengemarkedsfond, i eksterne dokumenter, rapporter, erklæringer, reklame, brev eller andre former for skriftlig dokumentasjon utstedt av pengemarkedsfondet eller av dets forvalter, som er rettet til eller skal formidles til potensielle investorer, andelseiere eller aksjeeiere.

2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal minst en gang i uken gjøre alle følgende opplysninger tilgjengelige for pengemarkedsfondets investorer:

- a) Løpetidsfordelingen i pengemarkedsfondets portefølje.
- b) Pengemarkedsfondets kredittprofil.
- c) Pengemarkedsfondets WAM og WAL.
- d) Nærmere opplysninger om de ti største eierandelene i pengemarkedsfondet, herunder navn, stat, løpetid og eiendelstype, og om motparten dersom det gjelder gjenkjøpsavtaler og omvendte gjenkjøpsavtaler.

- e) Den samlede verdien av pengemarkedsfondets eiendeler.
 - f) Pengemarkedsfondets nettoavkastning.
3. Ethvert dokument som et pengemarkedsfond bruker for markedsføringsformål, skal tydelig angi
- a) at pengemarkedsfondet ikke er en garantert investering,
 - b) at en investering i pengemarkedsfond ikke er det samme som en investering i innskudd, med særlig henvisning til risikoen for at den investerte kapitalen i et pengemarkedsfond kan være gjenstand for svingninger,
 - c) at pengemarkedsfondet ikke er avhengig av ekstern støtte for å garantere pengemarkedsfondets likviditet eller stabilisere netto andelsverdi per andel eller aksje,
 - d) at risikoen for tap av kapital skal bæres av investoren.
4. Meddelelser fra pengemarkedsfondet eller fra forvalteren av et pengemarkedsfond til investorer eller potensielle investorer skal ikke på noen måte gi inntrykk av at en investering i andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet er garantert.
5. Investorene i et pengemarkedsfond skal klart opplyses om den eller de metodene som pengemarkedsfondet bruker for å verdsette pengemarkedsfondets eiendeler og beregne netto andelsverdi.

Offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond skal tydelig forklare bruken av metoden med verdsetting til amortisert kost eller metoden med avrunding, eller begge deler, for investorer og potensielle investorer.

Artikkel 37

Rapportering til vedkommende myndigheter

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal for hvert pengemarkedsfond som den forvalter, minst hvert kvartal rapportere opplysninger til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

Som unntak fra første ledd skal forvalteren av et pengemarkedsfond, når det gjelder et pengemarkedsfond med en samlet forvaltningskapital som ikke overstiger 100 000 000 euro, rapportere til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet minst en gang i året.

Forvalteren av et pengemarkedsfond skal på anmodning sende opplysningene som rapporteres i henhold til første og annet ledd, også til vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond, dersom denne er en annen enn pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

2. Opplysningene som rapporteres i henhold til nr. 1, skal omfatte følgende punkter:
- a) Pengemarkedsfondets type og egenskaper.
 - b) Porteføljeindikatorer som eiendelenes samlede verdi, netto andelsverdi, WAM, WAL, løpetidsfordeling, likviditet og avkastning.
 - c) Resultatene av stresstester og, dersom det er relevant, den foreslåtte handlingsplanen.
 - d) Opplysninger om eiendelene i pengemarkedsfondets portefølje, herunder om
 - i) egenskapene til hver eiendel, for eksempel navn, land, utstederkategori, risiko eller løpetid, og resultatet av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering,
 - ii) eiendelstypen, herunder nærmere opplysninger om motparten dersom det gjelder derivater, gjenkjøpsavtaler eller omvendte gjenkjøpsavtaler,
 - e) opplysninger om pengemarkedsfondets forpliktelser, herunder om
 - i) staten der investoren er etablert,

- ii) investorkategorien,
- iii) tegnings- og innløsningsvirksomhet.

Dersom det er nødvendig og behørig begrunnet, kan vedkommende myndigheter anmode om ytterligere opplysninger.

3. I tillegg til opplysningene nevnt i nr. 2 skal forvalteren av et pengemarkedsfond for hvert LVNAV-pengemarkedsfond som den forvalter, rapportere følgende:

- a) Enhver hendelse der prisen på en eiendel som verdsettes ved bruk av metoden med verdsetting til amortisert kost i samsvar med artikkel 29 nr. 7 første ledd, avviker med mer enn 10 basispunkter fra prisen på eiendelen beregnet i samsvar med artikkel 29 nr. 2, 3 og 4.
- b) Enhver hendelse der konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1 og 2 avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.
- c) Enhver hendelse der en situasjon nevnt i artikkel 34 nr. 3 inntreffer, og de tiltakene styret har truffet i samsvar med artikkel 34 nr. 1 bokstav a) og b).

4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette en rapporteringsmal som skal inneholde alle opplysningene nevnt i nr. 2 og 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 21. januar 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Vedkommende myndigheter skal oversende alle opplysninger som de mottar i henhold til denne artikkelen, til ESMA. Opplysningene skal oversendes til ESMA senest 30 dager etter utgangen av rapporteringskvartalet.

ESMA skal samle inn opplysningene for å opprette en sentral database over alle pengemarkedsfond som er etablert, forvaltes eller markedsføres i Unionen. Den europeiske sentralbank skal ha tilgang til denne databasen utelukkende for statistikkformål.

KAPITTEL VIII

Tilsyn

Artikkel 38

Vedkommende myndigheters tilsyn

1. Vedkommende myndigheter skal føre løpende tilsyn med overholdelsen av denne forordningen.
2. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet, eller eventuelt vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond, skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelsen av kapittel II–VII.
3. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med oppfyllelsen av forpliktelsene som er fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, og forpliktelsene fastsatt i prospektet, som skal være i samsvar med denne forordningen.
4. Vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond skal ha ansvar for å føre tilsyn med egnetheten av ordningene for og organiseringen av forvalteren av pengemarkedsfondet slik at denne kan overholde de forpliktelsene og reglene som gjelder for opprettelse og drift av alle pengemarkedsfondene den forvalter.
5. Vedkommende myndigheter skal overvåke UCITS-fond og AIF-er som er etablert eller markedsføres på deres territorier, for å kontrollere at de ikke bruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller gir inntrykk av at de er et pengemarkedsfond, med mindre de oppfyller kravene i denne forordningen.

*Artikkel 39***Vedkommende myndigheters myndighet**

Uten at det berører myndighet som er tillagt vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, alt etter hva som er relevant, skal vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal rett ha all tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen. De skal særlig ha myndighet til alt det følgende:

- a) Å anmode om tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta eller ta kopi av det.
- b) Å kreve at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond gir opplysninger umiddelbart.
- c) Å kreve opplysninger fra enhver person som har tilknytning til virksomheten som utøves av et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond.
- d) Å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel.
- e) Å treffe egnede tiltak for å sikre at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond fortsatt oppfyller kravene i denne forordningen.
- f) Å utstede et påbud for å sikre at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond oppfyller kravene i denne forordningen og avstår fra å gjenta atferd som kan utgjøre en overtredelse av denne forordningen.

*Artikkel 40***Sanksjoner og andre tiltak**

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene og tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
2. Innen 21. juli 2018 skal medlemsstatene underrette Kommisjonen og ESMA om reglene nevnt i nr. 1. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

*Artikkel 41***Særlige tiltak**

1. Uten at det berører myndighet som er tillagt vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, alt etter hva som er relevant, skal vedkommende myndighet for et pengemarkedsfond eller for forvalteren av et pengemarkedsfond, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2 dersom et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond
 - a) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder sammensetningen av eiendeler, i strid med artikkel 9–16,
 - b) unnlater å oppfylle et eller flere av porteføljekravene, i strid med artikkel 17, 18, 24 eller 25,
 - c) har fått tillatelse på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, i strid med artikkel 4 eller 5,
 - d) bruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller en annen betegnelse som gir inntrykk av at et UCITS-fond eller et AIF er et pengemarkedsfond, i strid med artikkel 6,
 - e) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder den interne kredittkvalitetsvurderingen, i strid med artikkel 19 eller 20,

- f) unnlater å oppfylle et eller flere av styrings-, dokumentasjons- eller gjennomsiktighetskravene, i strid med artikkel 21, 23, 26, 27, 28 eller 36,
 - g) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder verdsetting, i strid med artikkel 29, 30, 31, 32, 33 eller 34.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal pengemarkedsfondets vedkommende myndighet ved behov
- a) treffe tiltak for å sikre at pengemarkedsfondet eller den berørte forvalteren av et pengemarkedsfond oppfyller de relevante bestemmelsene,
 - b) tilbakekalle en godkjenning som er gitt i samsvar med artikkel 4 eller 5.

Artikkel 42

ESMAs myndighet og kompetanse

1. ESMA skal ha den nødvendige myndighet til å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. ESMAs myndighet i samsvar med direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU skal også utøves med hensyn til denne forordningen og i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Ved anvendelsen av forordning (EU) nr. 1095/2010 skal denne forordningen inngå blant eventuelle andre rettslig bindende unionsrettsakter som tildeler oppgaver til myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 43

Samarbeid mellom myndigheter

1. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet og vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond skal, dersom dette ikke er samme myndighet, samarbeide og utveksle opplysninger for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Vedkommende myndigheter og ESMA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. Vedkommende myndigheter og ESMA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig for å påvise overtredelser av bestemmelsene i denne forordningen og bringe dem til opphør. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene som har ansvar for godkjenningen av eller tilsynet med pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal oversende opplysninger til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater dersom det er relevant for å kunne overvåke og reagere på eventuelle konsekvenser av pengemarkedsfondenes virksomhet, enkeltvis eller samlet, for stabiliteten til finansinstitusjoner som er av betydning for finanssystemet, og for at de markedene der pengemarkedsfondene er virksomme, skal virke på en ordnet måte. ESMA og Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) skal også underrettes og skal videresende disse opplysningene til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.
4. På grunnlag av de opplysningene som er oversendt av nasjonale vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 37 nr. 5, skal ESMA i samsvar med sin myndighet i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 utarbeide en rapport til Kommisjonen på bakgrunn av gjennomgåelsen omhandlet i artikkel 46 i denne forordningen.

KAPITTEL IX

Sluttbestemmelser

Artikkel 44

Behandling av eksisterende UCITS-fond og AIF-er

1. Innen 21. januar 2019 skal et eksisterende UCITS-fond eller et AIF som investerer i kortsiktige eiendeler og har som særlig eller overordnet mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringens verdi, inngi en søknad til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet sammen med alle dokumenter og all dokumentasjon som er nødvendig for å vise at denne forordningen overholdes.

2. Senest to måneder etter at den fullstendige søknaden er mottatt, skal pengemarkedsfondets vedkommende myndighet vurdere om UCITS-fondet eller AIF-et overholder denne forordningen i samsvar med artikkel 4 og 5. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal treffe en beslutning og umiddelbart meddele den til UCITS-fondet eller AIF-et.

Artikkel 45

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 11, 15 og 22 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra denne forordningens ikrafttredelsesdato.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 11, 15 og 22 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. De delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 11, 15 og 22 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne fristen kan forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 46

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 gjennomgå denne forordningen sett fra et tilsynsmessig og økonomisk synspunkt etter samråd med ESMA og eventuelt ESRB, herunder hvorvidt det skal gjøres endringer i ordningen for offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond.
2. Gjennomgåelsen skal særlig
 - a) omfatte en analyse av erfaringene med anvendelsen av denne forordningen, samt innvirkningen på investorer, pengemarkedsfond og forvalterne av pengemarkedsfond i Unionen,
 - b) omfatte en vurdering av pengemarkedsfondenes rolle ved kjøp av gjeldspapirer som er utstedt eller garantert av medlemsstatene,
 - c) ta hensyn til særtrekkene ved gjeldspapirer som er utstedt eller garantert av medlemsstatene, og den rollen gjelden spiller når det gjelder finansieringen av medlemsstatene,
 - d) ta hensyn til den rapporten som er nevnt i artikkel 509 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
 - e) ta hensyn til denne forordningens innvirkning på markedene for kortsiktig finansiering,
 - f) ta hensyn til regelverksutviklingen på internasjonalt plan.

Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 framlegge en rapport om muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU. Rapporten skal ta hensyn til tilgjengeligheten av instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld og vurdere om LVNAV-pengemarkedsfond kan være et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat. Dersom Kommisjonen i rapporten konkluderer med at det ikke er mulig å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU og utfase offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond som omfatter et ubegrenset beløp av offentlig gjeld etablert i en tredjestat, bør den angi årsakene til dette. Dersom Kommisjonen konkluderer med at det er mulig å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU, kan Kommisjonen framlegge forslag til regelverk for å innføre en slik kvote, med krav om at minst 80 % av eiendelene i offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal investeres i instrumenter for EU-basert offentlig gjeld. Dersom Kommisjonen konkluderer med at LVNAV-pengemarkedsfond har blitt et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat, kan den framlegge egnede forslag for å fjerne hele unntaket for offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond.

Resultatene av gjennomgåelsen skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget av hensiktsmessige forslag til endringer.

Artikkel 47

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. juli 2018, med unntak av artikkel 11 nr. 4, artikkel 15 nr. 7, artikkel 22 og artikkel 37 nr. 4, som får anvendelse fra 20. juli 2017.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 14. juni 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

H. DALLI

Formann
